Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. No. 69. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, WEDNESDAY, APRIL 14, 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, СЕРЕДА, 14-го КВІТНЯ 1982 Ч. 69. VOL. LXXXIX.

Появився новий том „Українського Історика"

Ню Йорк, Н. Й. — Щойно вийшов новий том „Українського Історика", журналу Українського Історичного Товариства. Цей том (т. 18 чч. 1-4, 1981) появився у збільшеному об'ємі і нараховує понад 240 сторінок.

Перша частина журналу присвячена 30-літтю науково-академічної діяльности проф. д-ра Любомира Винара, основника „Українського Історика" і ініціятора УІТ. У цій частині поміщено такі матеріяли: Олександер Оглоблин — „Слово про Любомира Винара", Олександер Домбровський — „Науково-організаційна діяльність Л. Винара", Лев Биковський — „Наша співпраця: риски до портрету проф. Л. Винара", Дмитро Штогрин — „Бібліографія праць Любомира Винара".

У відділі „Дослідження" поміщено англомовну студію Стефана Шерера про Григорія Сковороду і працю Марка Антоновича „Історія українофільства". У відділі „Історична документація" друкується праця дисидента Юрія Бадзя „Знищення і русифікація української історії в совєтській Україні". В окремому відділі „Історіографія" видруковано такі дослідження: Леонід Соневицький — „Володимир Антонович і українська історична наука в Галичині", Ярослав Падох — „Лев Окіншевич: видатний історик Гетьманської України", о. Іриней Назарко — „Єпископ Ю. Пелех — історик церкви". У розділі „Історичні джерела" продовжується друкуватися праця Олександра Барана, „Козаки в описах Пієтра дель Вале з XVII століття". У розділах „Наукові установи" і „Спогади" поміщено статтю Омеляна Пріцака — „Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові між двома світовими війнами", і продовження спогадів Євгена Онацького — „Під омофором барона В. Василька". У дискусійному відділі поміщено статтю Ф. Кордуби, „Генеральплян Ост" з нагоди 40-річчя походу III Райху проти СССР, а в розділі „Грушевськіяна" видруковано статтю О. Степанишина, „Останні роки Михайла Грушевського". У розділі „З архіву" продовжується друк „Вістей Української Центральної Ради", одного з найважливіших історичних джерел до діяльности Ради.

Багатий рецензійний відділ найважливіших історичних джерел до діяльности включає критичні огляди Ярослава Білінського, Т. Мацькова, М. Антоновича, Степана Горка, О. Барана, В. Жили і інших на праці в українській, англійській, німецькій і інших мовах. Хроніка українського наукового життя за 1981 рік закінчує це імпозантне видання, яке появилося того разу за редакцією О. Домбровського. Передплату на „Українського Історика" (20 амер. дол.) і добровільні датки на дальшу розбудову єдиного українського історичного журналу на Заході треба висилати на адресу: „Ukrainian Historian", P.O. Box 312, Kent, Ohio, 44240.

В Ню Йорку відбувся Вечір української пісні

Ню Йорк, Н.Й. (В.Д.). — У п'ятницю ввечері, 2-го квітня ц.р., відбувся тут в Українському Літературно-Мистецькому Клюбі Вечір української пісні з участю співачки з України Сіми Горецької та її сина Володимира Зайцева, співака-піяніста. С. Горецька — це колишня солістка Київської Філгармонії і Театру Оперети, яка недавно виеміґрувала з України.

В програму ввійшли клясичні і народні пісні: „Смутної провесни", „Чого вода каламутна" і „Вогні горять" (Лисенка), „Вечірня пісня" (Стеценко) і „Чого з'являєшся мені?" (Наделенко), як також дві народні пісні — „Чом, чом не прийшов" і „Терен, терен та й не хміль". В. Зайцев, піяніст і співак-баритон, відіграв кілька сонат (Гудіні і Скарлатті).

В другій частині концерту співаки виконали пісні естрадного характеру — „Летять, ніби чайки", (Рожавська), „Слова" і „Пташка небо розуміє" (обидві Л. Вербицького) — дует Володимира і Сіми Горецьких.

Публіка з ентузіязмом вітала й оплескувала цю оригінальну програму нових мистців з України.

Програму відкрив голова Літературно - Мистецького Клюбу інж. Тарас Грицай, вступне слово про значення української пісні виголосив ред. Орест Питляр. Програмою провадив Степан Крижанівський, імпрезовий референт УЛКлюбу в Ню Йорку.

Померла Наталя Осадча-Яната

Ню Йорк, Н.Й. (Н. Дражевська). — Наталя Осадча-Яната, відома вчена-ботанік, дійсний член УВАН і НТШ померла тут на 91-му році життя у п'ятницю, 9-го квітня 1982 року.

Покійна була автором численних публікацій. Перша з них з'явилася у Києві в 1912 році, остання книжка — „Українські назви рослин", вийшла 1973 року в Ню Йорку. Н. Осадча-Яната написала численні ботанічни гасла для Енциклопедії Українознавства. Як ботанік Спочила була фахівцем у ділянці лікарських рослин, вживаних у народній медицині в Україні. Вона була одружена з ученим-ботаніком Олександром Янатою, який загинув у роках сталінського терору на Колимі.

Н. Осадча приїхала до Ню Йорку в 1950 році. В ЗСА вийшло кілька її праць англійською мовою на теми української народної медицини. Св. п. Н. Осадча-Яната була активна в українському громадському житті, зокрема вона була членкою 21-го Відділу СУА та співпрацювала з Українським Лікарським Товариством Америки.

Похорон відбувся у вівторок, 13-го квітня, на православний цвинтар св. Андрія у Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.

ГУБЕРНАТОР НЮ ДЖЕРЗІ ТОМАС КЕЙН найменував Ніколаса Ф. Брейді кандидатом на опорожнене місце в Сенаті, після того, як колишній сенатор Гаррісон А. Вілліямс, не докінчивши своєї каденції, зрезиґнував з цього посту після того, як йому було доказано у так званому Абскам процесі перекупство і надужиття свого сенаторського становища. Сенаторові Г. Вілліямсові грозило насильне осунення з Сенату і тому він вирішив уступити, не наражуючись на більший політичний скандал. Н. Брейді сповнятиме цю функцію аж до виборів в листопаді, а потім він може сам старатися про перевибір. Політичні спостерігачі кажуть, що вони абсолютно не заскочені вибором Брейді, який все був дорадником Кейна і головою комісії, яка займалася перебранням влади від демокартичної адміністрації у Трентоні.

На Близькому Сході поглибилася криза

Єрусалим, Ізраїль. В Ґазі і інших пунктах Ізраїля почалися нові вуличні заворушення арабів, серед жидівського населення Ізраїля зростає спротив проти передання решти Синайського півострова Єгиптові, ізраїльське командування концентрує дальші сили на кордоні з Ливаном й у висліді того всього криза на Близькому Сході дійшла до критичного пункту. Президент ЗСА Роналд Реґен вислав Волтера Стоссела, першого заступника державного секретаря Александра Гейґа, який перебуває в постійному русі між Лондоном і Буенос Айрес, інтервеніювати в Єрусалимі й допомогти вийти з кризи.

Безпосередньою причиною нових заворушень серед арабів Ізраїля є вбивство двох арабів і поранення сімох інших ізраїльським вояком у „святині на скелі", особливо священному місці для мусулман всього світу. Згідно з переказом з тієї скелі пророк Махоммед відлетів на коні до неба. В єгипетській закордонній політиці теперішнього президента Госні Мубарака щораз більш слідні намагання привернути приязні відносини з арабським світом.

На конференції неопределених народів у Кувейті єгипетський делеґат Агмет Есмет Абдель Меґуїд заявив: „Наступив час для здійснення прав палестинського народу і закінчення окупації його землі Ізраїлем". В такій ситуації в Ізраїлі зростає спротив проти передання решти Синайського півострова Єгиптові вже 25-го квітня ц.р. Ізраїль устами різних своїх офіційних представників заявив після вбивства ізраїльського дипломата, Якова Барсімантова, в Парижі терористкою, правдоподібно членом ПВО, та вбивстві двох ізраїльських вояків терористами на західньому березі Йордану, що він переведе відповідну відплатну акцію. А з огляду на те, що в південній частині Ливану палестинські партизани сконцентрували великі збройні сили, що є зломанням договору про перемир'я між Ізраїлем і ПВО, правдоподібна відплата Ізраїля буде у формі великої збройної акції на півдні Ливану.

Заступник державного секретаря Стоссел по дорозі до Єрусалиму відбув розмови в Лондоні. Після відвідин Єрусалиму він негайно відлетить до Каїра, щоб довідатись яке становище займає тепер президент Мубарак та на тій базі шукати компромісу.

У світі

У ВАШІНҐТОНІ ВІДБУЛИСЯ НАРАДИ представників Організації американських держав, які мали за завдання розв'язати справу втручання і посередництва цієї Організації, або частини її членів, в арґентинсько-британському конфлікті. Наради покищо відкладено у зв'язку з відвідинами державного секретаря Александра Гейґа у Лондоні, Англія, та Буенос Айресі, Арґентина. Негайно після повороту Гейґа до Вашінґтону він поінформує Організацію американських держав про становище обидвох сторін у конфлікті та про можливості посередництва. Як подають американські засоби масової інформації, держави Латинської Америки засадничо підтримують Арґентину. Їхню поставу найкраще висловив амбасадор Коста Ріки у Вашінґтоні Хозе Рафаель Ечеверрія: „Виглядає прямо неправдоподібним, але це правда, що озброєна морська фльота пливе повною швидкістю з Европи до південної частини нашого континенту з наміром вести війну".

ІРАНСЬКЕ ВІЙСЬКОВЕ КОМАНДУВАННЯ висловило тривогу з того приводу, що совєтські війська розпочали бойові операції при кордонах Ірану в Афганістані проти афганських самостійників. Вістки, що совєтські війська та їхні афганські комуністичні союзники напали на дві прикордонні іранські станиці й розстріляли там значне число афганських втікачів, неперевірені дотепер, але така можливість існує в гірських умовах понад 500-кілометрового кордону Ірану з Афганістаном, що його тепер обсаджує совєтська армія. Неспокій тим більше викликає заперечення міністерства закордонних справ СССР, що совєтські війська ввійшли в зудар з іранськими частинами на ірансько-совєтському кордоні, але нічого немає в тому запереченні про згадані зудари з іранцями на ірансько-афганському кордоні.

„КАНАДИЗАЦІЯ" ЕКОНОМІКИ КАНАДИ, ЩО ЇЇ веде ліберальний уряд П'єра Трудо, вестиметься ще більш послідовно, як дотепер. Теперішній уряд Канади вирішив під кожним оглядом так унезалежнити Канаду, щоб у майбутньому вже ніякий уряд не зміг того відкинути. Впровадження нової канадської конституції, її „патріяція", тобто заміна Північно-американського Акту Великої Британії 1867 року конституцією, створеною повністю в Канаді й схваленою канадським федеральним парляментом, є тільки частиною цього загального процесу. В процесі канадизації господарки уряд Трудо вносить нові удогіднення для канадських капіталів і канадських підприємців. Відтепер вони діставатимуть від федерального уряду полегші й привілеї в різних ділянках значно вищі, як закордонні капітали й підприємці. Відноситься це в першу чергу до економічної ділянки, а головно до пошуків за нафтовою ропою та за природнім газом і пробних бурінь таких родовищ. Уряд прем'єра Трудо впевнений, що до 1990 року він зможе в ділянці енерґетики перебрати 50 відсотків або більше продукції та розподілу.

НА ФОРУМІ ОН ПОЧАЛИСЯ ПРИВАТНІ РОЗМОВИ між різними делеґаціями конференції для схвалення нового закону морів. Одним з перших завдань конференції є розв'язати питання, компанії якої країни могтимуть починати експлуатацію мінералів з морського дна. Кандидатами є тільки американські й французькі фірми, бо тільки ці дві країни опанували технологію добування мінералів з морського дна та мають для цього відповідні машини й приладдя. З огляду на те, що кількість американських компаній, які можуть виконувати це діло, на багато перевищує кількість подібних французьких, американський делеґат Лі Ратінер пропонує, щоб на початку такі дозволи отримали п'ять компаній: чотири американські й одна французька. Одначе японські й совєтські виробництва, які почали займатися цією ділянкою, також вимагають для себе ліцензій вже у першій серії видавання таких дозволів.

ПРЕЗИДЕНТ ЗСА РОНАЛД РЕҐЕН, ЯКИЙ ВІДБУВАЄ свої Великодні вакації на острові Барбадос у місті Бріджтавн, відбуває там наради з представниками урядів різних держав Караїбського обширу. В часі нарад президент Реґен знову підкреслив ролю Куби, як совєтського сателіта, та вказав, що крім Накараґуа і маленька Ґранада починає робити те саме.

Наступає зворот в іраксько-іранській війні

Багдад, Ірак. — Тріюмфальні настрої урядових кіл Іраку та загалу населення уступили місця очевидному заклопотанню та сумнівам. Іракські війська, які мали велику перевагу на початку війни Іраку з Іраном, не використали її й ініціятиву перебрали іранці.

На наслідки того не треба було довго чекати. Іранські війська на північному відтинку фронту відкинули іракські війська зі своєї території й зайняли місто Квасрі-Ширін, головний вузол на шляху Теґран-Багдад, який розташований коло 150 кілометрів від Багдаду. Таким чином іранські війська здобули випадовий пункт для евентуального наступу в напрямі Багдаду. У міжнародних колах не брали тієї можливости до уваги, але, враховуючи фанатичну поставу іранського проводу й постійні заяви аятолли Хомейні про знищення іракського режиму й заміну його іншим, такого наступу в напрямі Багдаду виключати не можна.

На південному відтинку фронту, в провінції Хузістан (Арабістан), іранці не лише зняли частинну облогу столиці тієї провінції, Дізфулю, але й здобули вигідні позиції до переможного наступу на війська Іраку, які ще знаходяться на території Ірану. Під сучасну пору іранські війська знаходяться під кожним оглядом у кращому стані, як іракські. Іракські військові з'єднання виявляють всі ознаки розбитої армії у відступі й усякі дотеперішні спроби зреорганізувати й перегрупувати їх та зміцнити новою зброєю не вдалися.

Дотеперішній перебіг ірансько-іракської війни недвозначно виявив основну перевагу іранської армії та її бойової тактики. В першій фазі війни іракці мали всі переваги, але вони їх не використали, хоч іранська армія була здезорганізована й здеморалізована чистками, розстрілами командного складу та іншими подібними заходами ісламського уряду аятолли Хомейні. Одначе іракські військові частини, яких командний склад перейшов совєтський вишкіл, не виявили потрібної ініціятиви й усе оперлося на накази згори, які не приходили в час, або взагалі не приходили й тому іракські частини „спочили на лаврах". Іракська зброя совєтського походження також виявилася в бою замало успішною проти американської, яку мають іранці. Особливо совєтські літаки, які протиставилися американським Ф-4 і Ф-5, не дорівнювали їм під кожним оглядом. Крім цього іракські літаки не проявляли тієї тактичної ініціятиви, якої вимагає бойова тактика американського летунства, що вишколило цілий ряд командирів і бойових пілотів іранської армії. Наслідком того іранська армія здобула перевагу на суші і у повітрі, а на морі вона мала від самого початку війни. Завдяки тому іранська фльота заблькувала єдиний порт Іраку в Перській затоці, Басру, та завгодно обстрілює артилерійським вогнем з своїх кораблів.

В Америці

ПРОКУРАТОР В МОНТРЕАЛЮ, КАНАДА, обвинувачує 35-річного канадського громадянина Джеррі Ґрабіну за те, що він намагався продати двом службовцям Федерального Бюра Інвестиґацій (ФБІ) — які заявили, що вони є речниками Ірляндської Республіканської Армії (ІРА), — плютонієм для виробу атомової бомби. Як відомо, канадська тайна поліція і ФБІ тісно між собою співпрацюють, особливо від часу, коли на території Канади почали часто появлятися члени ІРА, які навіть нелегально переходили канадсько-американський кордон з метою закупу зброї і військових матеріялів на території ЗСА. Джеррі Ґрабіна перебуває тепер під арештом після того, як він був переловлений під час згаданої трансакції, за яку „речники ІРА" мали заплатити два мільйони долярів. Речники ФБІ опісля заявили, що Ґрабіна не має жадного плютонію і хотів тільки орґабити організацію ІРА. У випадку засуду він може отримати п'ять років ув'язнення і 10,000 гривни.

ПЕНСИЛЬВАНІЙСЬКИЙ ГУБЕРНАТОР ДІК Торнбирґ підписав в кінці минулого тижня закон, на підставі якого потребуючі фінансової допомоги особи і ті, яким така допомога з програми велферу належиться в першу чергу, отримають її пробно спочатку на три місяці в році, а всі фізично здорові особи мусять зголошуватись до публічної праці. Ця перша у ЗСА програма „робітничих команд" утримуваних публічними фондами, викликала різні голоси в пресі: одні оспорюють право стейтового уряду у Пенсильванії такі програми заводити; інші з цікавістю придивлятимуться до цієї програми, щоб її ввести в себе, бо з програми велферу користають, особливо у великих містах, тисячі фізично здорових і молодих неробів, живучи, очевидно, коштом працюючих людей і їхніх високих податків.

РОЛЯ ПРЕЗИДЕНТА РОНАЛДА РЕҐЕНА У передвиборчій кампанії в користь численних республіканських кандидатів, яка спочатку була мінімальною, збільшується з кожним днем. Президент, спеціяльно, або принагідно, вже 25 разів виступав в користь того чи іншого кандидата і виїжджав поза Білий Дім в цій справі. Деякі республіканці побоюються, що тяжка економічна ситуація і зріст безробіття, може дуже пошкодити багатьом республіканцям, головно тим, які беззастережно підтримують економічну політику Реґена.

КОЛИШНІЙ ДИРЕКТОР БЮДЖЕТУ В адміністрації президента Джіммі Картера, Берт Ленс, який, як відомо, зрезиґнував під тиском критики, виявив бажання кандидувати на губернатора стейту Джорджія в цьому році. У передвиборчій кампанії він мусітиме однак перемогти іншого помічника Картера, прокуратора Джека Ватсона.

БАГАТО РЕСПУБЛІКАНЦІВ В КОНҐРЕСІ вважають, що вирівняння життєвого мінімуму емеритів у програмі соціяльного забезпечення є конечним, але вони мають дещо відмінну від демократів думку щодо цієї справи. „Ми цю думку не виносимо на зовні, заявив кореспондентам сенатор Роберт Дол, голова фінансової комісії, щоб не наразитись на критику і не зустрітись з черговою заявою спікера Палати Репрезентантів „Тіпа" О'Нілла, що республіканці знову чіпляються пенсіонерів".

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ ЕНЕРҐЕТИКИ Джеймс Едвардс і директор бюджету Дейвид Стокмен носяться з думкою покинути кабінет президента Роналда Реґена правдоподібно вже цього літа. Едвардс — хірург-дентист, піде на становище президента медичної школи в Південній Каролайні, а Стокмен — на керівний пост нюйоркської інвестиційної компанії.

СИТУАЦІЯ ЩОДО ФАЛЬКЛЯНДСЬКИХ ОСТРОВІВ НАПРУЖУЄТЬСЯ

Буенос Айрес, Арґентина. — Арґентинський міністер закордонних справ, Ніканор Коста Мендез, відвідав Вашінґтон, відбув тут різні розмови в справі конфлікту Арґентини з Великою Британією і після повороту до Буенос Айрес заявив, що війни між Арґентиною і Англією не буде. Свої оптимістичні погляди він обґрунтував поїздкою державного секретаря Александра Гейґа до Лондону, а відтак до Буенос Айрес та намаганнями Уряду ЗСА не допустити до тієї війни.

Зразу після несподіваної збройної інвазії арґентинських збройних сил на Фальклянські острови, приналежні до Англії, речники уряду ЗСА і сам президент Роналд Реґен підкреслили, що обидві сторони є приятелями ЗСА і Уряд ЗСА буде намагатися полагодити справу мирно й перебере на себе ролю посередника. В тій цілі секретар Гейґ відбув поїздку до Лондону, а відтак до Арґентини. Після розмов у Лондоні, які тривали понад шість годин, Гейґ заявив хоч „тверде рішення британського уряду всіми засобами, включно з ужиттям сили, боронити своїх посілостей" й далі незмінне, одначе він не тратить надії. Міністер оборони Великої Британії Джан Нот після розмов з Гейґом заявив рішуче: „Якщо йдеться про нас ми будемо стріляти перші, якщо арґентинський корабель появиться у воєнній зоні. Ми будемо затоплювати арґентинські кораблі в зоні 200 миль від берега Фальклянських островів". Це дало підставу Гейґові ствердити, що „положення є дуже напружене та дуже важке", але, не зважаючи на це, він не тратить надії, але навпаки збільшив свої зусилля.

Вміжчасі Совєтський Союз почав активно вмішуватися в дальший розвиток справ. Хоч Москва заявила своє невтручування в арґентинсько-британський конфлікт, але одночасно з тим пропаґанда СССР атакує Велику Британію, а його делеґат, Алексєй Манджуло, голова торговельної місії СССР в Арґентині та заступник міністра закордонної торговлі підписав в Буенос Айрес серед великих церемоній новий торговельний договір СССР-Арґентина. В часі підписування того договору речник арґентинського уряду висловив надію, що відтепер Москва підтримуватиме Арґентину на міжнародному форумі, а головно на терені ОН. Арґентинські чинники підкреслюють, що в портах Арґентини перебуває декілька совєтських кораблів, які навантажують пшеницю для СССР. Коло три четверті арґентинського збіжевого експорту йде до Совєтського Союзу.

Англійська армада на Атлянтійському океані приспішеним темпом пливе в напрямі Фальклянських островів, а щораз нові кораблі виходять з різних портів Англії з вояками і зброєю в тому ж напрямі. Населення Англії не лише підтримує рішучі протизаходи уряду прем'єра Маргарити Тачер, але й вимагає їхнього загострення. В неділю, 11-го квітня англійські підводні атомові кораблі, які в той час уже були в районі Фальклянських островів, розпочали бльокаду й стрілятимуть до арґентинських воєнних кораблів, які знайдуться в полосі 200 миль від берегів Фальклянських островів, без попередження.

Щоб уникнути того уряд Перу запропонував 72-годинне перемир'я для вможливлення державному секретареві ЗСА Александрові Гейґові закінчити акцію мирного посередництва між обидвома сторонами. Гейґ відвідав Лондон і перевів важливі розмови з прем'єром Маргаретою Тачер та її найближчими співробітниками, відтак побував в Буенос Айрес, де зустрівся з президентом генералом Леопольдом Ґальтієрі та його співробітниками, а опісля знову відлетів до Лондону. Арґентинський уряд погодився на пропозицію Перу, одначе з Лондону ще немає позитивної відповіді.

В Ірані проходить приспішена поляризація сил

Тегеран, Іран. — Арешт іранськими державними чинниками колишнього міністра закордонних справ і найбільш довіреного світського співробітника аятолли Хомейні Задеха Ґотбзадега під замітом організування вбивства Хомейні сиґналізує різке приспішення поляризації внутрі домінуючих сил в Ірані.

Ґотбзадега заарештовано разом із групою 10 інших людей. Всім їм поліція й прокуратура закидають активну участь у змові з метою вбити Аятоллу Хомейні та захопити владу в державі. Комунікат, виданий урядовими чинниками, подає, що поліції не вдалося арештувати всіх співучасників тієї змови. Як подає комунікат, змовники плянували після захоплення влади змінити закордонну політику Ірану в напрямі зближення зі Заходом, а першу чергу, з ЗСА.

Наскільки розгалуженою була змова, а навіть чи вона справді існувала, — численні засоби масової інформації сумніваються у тому, — не можна ствердити. Але преса підкреслює що арешт Ґотбзадега відбувся на тлі дуже поважного зросту сил і впливів промосковської комуністичної партії Ірану, Тудеґ. Тудеґ майже від самого початку революції, очоленої аятоллею Хомейні, зайняла прихильну поставу до нього. Завдяки тому вона постійно збільшує свої впливи в міністерствах іранського уряду та зміцнює свої кадри.

Зріст впливів Тудеґ партії, неґативні й розкладові для держави й іранського суспільства наслідки абсолютної влади Хомейні в релігійній і політичній площинах викликали реакцію не лише серед суспільних сил Ірану, але також у панівній секті шіїтів. Серед релігійних кіл, а навіть в Ісламській республіканській партії почалися ферменти. Релігійні елементи вимагають відділення релігійної влади від політичної. Крайньоправе крило ісламських релігійних діячів оформилося в групу Гойотай, впливи якої серед ісламського духовенства, особливо низового, постійно зростають.

Розбіжності серед кіл ісламського духівництва викликали суперечності територіяльних осередків. Проти осередку Кум, який повністю підпорядкований аятоллі Хомейні, де є його резиденція, постає постає осередок Мешед, розташований на північному сході Ірану, звідки походить лідер групи Гоятай, аятолла Магмуд Галябі.

Згідно з покищо непотвердженими інформаціями, група Гоятай опанувала єдину офіційно допущену політичну партію, тобто Ісламську республіканську партію, а зате група Хомейні має абсолютну більшість у парляменті. Крім цього, група аятолли Хомейні має у своїх руках цілий ряд державних інституцій, а між ними також команду корпусу ісламських охоронників Пасдаран.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Принципи нової політики ЗСА

Остання пресова конференція президента Роналда Реґена з минулого тижня переступила межі періодичної інформаційної зустрічі Президента з акредитованими у Білому Домі американськими й чужинецькими журналістами. У вступній заяві Реґена і в його відповідях на запити журналістів були насправді схоплені принципи тієї нової політики, яку започаткував теперішній президент Америки. Він потвердив аксіому, що все, що діється, робить людина і тому, коли при кермі держави опиняється людина понад пересічну міру, то може надати інший напрямок політиці. Роналд Реґен започаткував у внутрішній політиці епоху „нового федералізму", який полягає у децентралізації цілого державного апарату з перекиненням на стейти, їхні асамблеї і губернаторів, куди більші права й обов'язки, включно з бюджетуванням таких ділянок, які дотепер належали до федеральної компетенції. У закордонній політиці Уряд Реґена все плянування наставляє на спротив аґресивному імперіялізмові Совєтського Союзу. Послідовно, закордонна політика Уряду Реґена кладе найбільший натиск на збільшення збройної потуги ЗСА, щоби відстрашити Москву від поширювання своєї „сфери впливів" на щораз інші країни на всіх континентах світу.

Однаково внутрішня політика „нового федералізму", як закордонна політика, що вимагає дозброєння, не знаходить повного зрозуміння в широких колах американського суспільства. Економічна криза потягнула за собою безробіття, що охопило вже кругло 9 відсотків всього працездатного населення — кругло 10 мільйонів людей, особливо чорних, — і тому весь американський ліберальний табір має податливий ґрунт для своєї гострої опозиції проти зменшування державних видатків, яке посередньо чи безпосередньо вдаряє по різних групах суспільства, — і проти збільшення видатків на оборону країни. Згадана минулотижнева пресова конференція Президента оберталася здебільшого саме довкола проблеми видатків на зброю. Президент Реґен у своїх виступах завважив і у відповідях на запити журналістів відкинув „миролюбну" пропозицію Брежнєва, щоби „заморозити" теперішній арсенал атомової зброї СССР і ЗСА і на базі існуючого збройного стану обох цих суперпотуг розпочати нові переговори про обмеження стратеґічної зброї.

Президент твердив, що таке „замороження" існуючого збройного стану дало би тривку перевагу Совєтському Союзові, який перевищив Америку в різних родах зброї, особливо атомової. Реґен заскочив мільйони осіб в ЗСА й широкому світі, які придивлялись тій пресовій конференції на телевізорах, — заявою, що СССР має такий велетенський арсенал атомової зброї плюс потенціял людей, що всилі заатакувати Америку, пережити відплатну американську дію і вдарити по Америці підводними ракетами з атомовими „головками" вдруге. Ці арґументи Реґена не переконали ліберальної опозиції. Найбільш ліберальні в Сенаті демократ Едвард Кеннеді і республіканець Марк Гетфілд зголосили резолюцію із закликом по лінії совєтської концепції „замороження" атомової зброї, — у противагу тій ліберальній дії сенатор Генрі Джексон, демократ, і Джан Ворнер, республіканець, зголосили резолюцію, яка закликає до „однакового і зредукованого" рівня атомової зброї ЗСА і СССР та вможливлення встановити в Західній Европі 572 американські ракети типу Першінґа для зрівноваження загрози, яку становлять для Західньої Европи совєтські ракети у Східній Німеччині й Чехо-Словаччині.

Демократична опозиція атакує Реґена і його найближчих дорадників у справах закордонної політики — державного секретаря Александра Гейґа, секретаря оборони Каспара Вайнберґера і дорадника у справах безпеки Ричарда Аллена, не здаючи собі, видно, справи, що це їх становище страшенно сприяє Совєтському Союзові. Це нещастя для Америки і всього вільного світу від часу Ф. Д. Рузвелта, що самі американські державні мужі і впливові політики своєю короткозорістю і незнанням дійсного характеру російсько-большевицького імперіялізму й експансіонізму діють на шкоду рідній країні — при всьому свому безперечному патріотизмові і діянні у добрій вірі.

Роналд Реґен і його дорадники переконані, що економічна ситуація поправиться і відпаде арґумент опозиції, що Реґен „збіднює бідних і збагачує багатих". Вони теж переконані, що вони підвищать американський збройний арсенал до такого рівня, що американці й усі люди в світі зможуть спокійно спати.

Якщо здійсняться ці надії Реґена і його Уряду — то це буде спасення Америки і добро для всього людства.

М. Платковський

ХТО ВИГРАЄ: ЗАХІД ЧИ СХІД?

Ніхто не може під цю пору заперечити, що саме тепер поміж Заходом і Сходом відбувається запекла дипломатична боротьба. Обидві сторони міряються силами, при чому Москва, як дотепер, не поступилася ані трошки.

На Заході, як видається, проминули часи ілюзій. Всі прийшли до переконання, що СССР використовує від довшого часу політику відпруження, щоб не тільки розбудувати свою мілітарну потугу, але й підпорядкувати своїм „впливам" різні країни в усіх частинах світу.

Є різниця поміж реакціями на аґресивність СССР Америки і її союзників з НАТО в Европі. Але ці різниці не сягають істоти справи. Йдеться хіба лише про тактику: Вашінґтон уважає, що дійти до домовлення з Москвою можна лише при стосуванні більш твердого тону, при відбудові занедбаного озброєння Заходу і при стосуванні тих чи інших санкцій супроти Сходу. Европейські члени НАТО — насамперед Західня Німеччина, але також й Франція — вважають ризиковним занадто натискати на Москву, і не хотять відмовитися від економічних взаємин з Москвою або принаймні сповільнити ці взаємини. Але — чи можна взагалі — незалежно від стосованої тактики — до чогось домовитися зі Сходом?

Візьмемо справу Афганістану. По двох роках цю жертву совєтської аґресії почали вже майже забувати. Проголошуючи день 21-го березня днем солідарности з Афганістаном — головно з ініціятиви Америки — Захід заявляє відверто, що робить це для того, щоб справа Афганістану не пішла в забуття, як це вже почало поволі здійснюватися. Треба, мовляв, постійно нагадувати про Афганістан, щоб не склалося враження, що Захід уже погодився з доконаним Москвою фактом. Отже, знову ставляться вимоги, щоб СССР вивів свої війська з цієї нещасливої, але заразом героїчної країни. При цьому деяка преса, навіть американська, вважає, що в обличчі великих труднощів, які Москва зустріла в Афганістані, може вона таки погодиться на „політичне" розв'язання проблеми Афганістану. Але такий зворот справи видається зовсім нереальним: Москва не захоче втратити не так навіть вигідної стратеґічної позиції, перебуваючи в Афганістані, як свого престижу перед своїми комуністичними союзниками в цілому світі.

Подібно виглядає справа Польщі. І тут Захід не бажає, щоб польська справа пішла в забуття. А тому далі ставить вимоги: знесення воєнного стану, звільнення арештованих чи інтернованих польських діячів і відновлення „діялогу" з польським суспільством. Можливо, що такі вимоги справді оправдані з морального чи психологічного боку. Але вони не мають жадного практичного значення. Польський комуністично-військовий провід (а, властиво, не так він, як його зверхники в Москві) кпить з усіх вимог Заходу і далі робить своє. Військовий стан триває уже понад три місяці. Чи і коли він буде знесений, це не грає істотної ролі. Бо в'язні й інтерновані звільнені не будуть, організація „Солідарність" відновлена не буде, польською Католицькою Церквою в Польщі не рахуються, а різні вільні організації студентів або незалежний союз журналістів, розв'язані і на їх місце створено інші, підлеглі комуністичній владі. Якщо за якийсь час військовий стан буде знесено, то тоді все вже буде зроблено і в Польщі буде силою встановлений такий порядок, як за часів сталінізму. А тому дискусії поміж Америкою і її союзниками з НАТО, чи і які санкції треба встановити супроти Польщі чи СССР, видаються просто зайвими, бо Москва могла б піти на якісь поступки лише у випадку застосування дуже масивних санкцій, а те, що з СССР не будуть ввозити горілки чи якихось інших подібних товарів, з того хитруни на Кремлі тільки сміються...

Що можна зробити, щоб кардинально змінити стан і в Афганістані і в Польщі? В Афганістані йде далі збройна боротьба. Єдиний вихід для Заходу, якщо він справді бажає привернення суверенности Афганістану, це не тільки гуманітарна допомога для афганських біженців у Пакістані, але постачання зброї для антисовєтських борців у самому Афганістані.

З Польщею справа стоїть інакше. Надії на те що поляки власними силами скинуть комуністично-військову диктатуру, мають дуже слабі вигляди. Якби поляки пішли на повстання проти свого нинішнього проводу, то вони не отримали б жадної допомоги із Заходу, а натомість совєтські танки таки ввійшли б на територію Польщі, щоб принести „братню допомогу" польським комуністам. Що робив би у такому випадку Захід? На це відповідь дана вже наперед: Захід не прийшов би Польщі із збройною допомогою. Що ж залишається Заходові?

У моїй статті у „Свободі" з 5-го лютого 1982 р. п. з. „Справа Польщі і дальші перспективи" я висловив думку, що для того, щоб добитися кардинальної зміни в нинішній ситуації в Польщі Захід повинен „застосувати не так до Польщі, як до СССР...повну і довготривалу економічну, культурну, політичну і дипломатичну бльокаду. Це була б та мова, якої справді побоялась би Москва, і тоді напевно пішла б на уступки, і то не тільки в справі Польщі". Один з моїх приятелів сказав мені, що моя

(Продовження на ст. 8)

Святослав Караванський

Дружня бесіда

ПИТАННЯ: Яке ваше ставлення до розколу в українському громадському житті в Америці?

ВІДПОВІДЬ: Усякий розкол, усяке розбиття українського громадського життя, чи то в Україні чи за її межами, це факт, який іде на користь наших ворогів, і в першу чергу Москві. Московська рука стоїть за цілим рядом міжусобиць, що мали місце в українській давній та сучасній історії.

Коли доходить справа до розколу, кожен український патріот мусить подумати й спитати самого себе: хто від цього розколу виграє? Безперечно, що виграють і вже виграли українофоби усіх мастей і в першу чергу КҐБ. Замість того, щоб спрямувати наші сили на боротьбу з провокаціями КҐБ, ми сваримося між собою. (До провокацій КҐБ слід зараховувати процеси, що їх Москва уряджує в Америці через американські органи правосуддя). Замість того, щоб спрямувати свої сили на захист політв'язнів в Україні, тотальні репресії проти яких змушують говорити навіть чужинців, ми сваримось між собою. Замість того, щоб протестувати проти поширення таких видань, як „Вісті з України" та інших наклепницьких газет, ми і далі сваримось між собою. Замість того, щоб дбати про покращання українського шкільництва, ми знову таки сваримось між собою. Замість того, щоб дбати про створення мистецьких ансамблів у вільному світі, які б не поступалися розхваленим московським, ми знову сваримось між собою.

То й хто від цього виграє?

Чи треба тут багато вияснювати та пояснювати? Мені здається, що не треба. Тут потрібні конкретні кроки, вмотивовані щирим уболіванням за громадську справу, а не приватні особисті претенсії на булаву чи то на портфель. Гадаю, що пропозиція, висловлена у пресі, і буде таким конкретним кроком. Моя пропозиція до обох сторін громади, що її певні сили штовхнули і штовхають до розколу: ще раз виявити мудрість та повстрим, і продумати, які є можливості компромісу, а значить і поступок з обох сторін.

Для того, щоб виявити всі можливі шляхи до компромісу, треба виходити не з вузько-групових або й просто особистих інтересів, а з інтересів усієї української громади, з інтересів, коли хочете, України.

Невже ж ці продиктовані здоровим глуздом слова — лише акомпаньямент, під який Москві вдасться розколоти українську громаду у вільному світі? Бо ж слідом за розколом у Америці, Москва плянує розколоти СКВУ, який є більмом в оці московського імперіялізму.

Чи здаємо ми всі собі з цього справу?

Ярослав Гайвас

ЯПОНІЯ ВХОДИТЬ У НОВУ ЕРУ

Японія понесла великі втрати в Другій світовій війні, вона стала першою в історії людського роду жертвою атаки атомовими бомбами й це все дощенту знищило її імперіялістичні апетити та у великій мірі знівечило здобутки революції Мейдзі в 1867-1868 роках, з якої народилася сучасна Японія. Три десятиліття після тієї війни вона піднеслася господарсько й технічно й, не маючи атомових ракет, тисяч модерних танків і підводних атомових човнів, поширює з успіхом свої впливи й свою експансію у різних ділянках і на ввесь світ.

Японська повоєнна конституція, зроджена з ідеї і фактично затверджена американським „проконсулем" генералом Артуром Мек Артуром, заборонила Японії збросння й творення іншої, як виключно малої оборонної збройної сили, назва якої є „Самооборонна аґенція", а командиром її не генеральний штаб, ані генерал, а „генеральний директор". Це очевидно, мусіло штовхнути всі енерґії творчого і динамічного народу на інші ділянки, а в першу чергу на економіку, технологію, науку. І в тих ділянках Японія добилася надзвичайних успіхів. Вона не лише загоїла воєнні рани, але стала третьою економічною потугою світу після ЗСА і СССР — з виразною тенденцією добиватися ще кращого місця. Одначе після осягнення неймовірних здобутків у тих ділянках збуджені японські амбіції та трудолюбність японського народу шукають нових звершень і на життєвих ділянках.

Під сучасну пору домінуючим елементом світової ситуації є совєтська експансія та постійне проникання Совєтського Союзу в щораз нові полоси нашої плянети донедавна при допомозі аґентури, субверсії та внутрішнього розкладу нападених, відтак при допомозі чужих наємників, як кубинський експедиційний корпус, накінець власними збройними силами, як Афганістан, або Польща, де комуністичні збройні сили Польщі наступають на польський нарід у першій лінії, а за ними вся мілітарна потуга СССР. У такій ситуації, очевидно, першим завданням вільного світу є створити відповідну силову гать, яка зупинила б наступ російського імперіялізму. Ясне, що ЗСА не повинні й не можуть узяти на себе тягару оборони всього вільного світу. Одним з перших народів, що мусить узяти на себе значну частину того тягару є японський нарід.

Відповідальні чинники ЗСА вже багато разів звертали увагу на це японським урядам. Останньо секретар оборони ЗСА Каспар Вайнберґер під кінець березня 1982 року, в часі дводенного перебування в Токіо не лише обговорив цю справу з японським прем'єром, міністром закордонних справ і директором самооборони, але й звернувся з публічним апелем до японського народу в цій справі. Вимоги й пропозиції Вашінґтону до Японії дуже раціональні й помірковані. Вашінґтон пропонує, щоб до 1990 року Японія повністю перебрала на себе оборону власної території та океанських вод в промірі приблизно тисячу миль від берегів Японії та забезпечила доступ до Японського моря, зв'язок з з стратеґічним центром ЗСА на острові Ґуам та морський зв'язок з Філіппінами. Всі ці вимоги до Японії побудовані на дуже конкретній базі, бо з одного боку ніяка суверенна країна не може назавжди бути під охороною, а це значить під опікою другої, а з другого — господарська й технологічна дійсність така, що населення Японії не дуже ті збільшені оборонні тягарі відчуває.

Уже сьогодні японська економіка поширює свої ринки збуту в різних напрямах. Не лише країни, які є в стані господарського розвитку та індустріялізації, але давні господарські велетні, країни, які ввійшли в званий деким післяіндустріяльний період, поступаються перед японською конкуренцією. Американські господарські аналітики, опираючись на здобутках та перевагах японської господарської системи, обрахували, що коло 2000 року кожна працююча людина в Японії дасть на 20 відсотків вищу продукцію як такий же самий американський робітник. Коли візьмемо до уваги, що ще недавно ЗСА були країною найвищої продуктивности робітника, то тоді побачимо той величезний скок, що його у відносно короткому часі зробила Японія. Валовий продукт одного робітника в Японії в 2000 році вартуватиме 21,510 долярів, більше як подвійно, як було в 1980 році, коли висота такого продукту була 8,940 долярів. Для порівняння треба додати, що в ЗСА висота валового продукту в 1980 році виносила 10,240 долярів, а в 2000 році осягне 17,600 долярів. За нецілі два десятиріччя, які ділять нас від 2000 року, щорічний зріст економіки Японії буде коло 5 відсотків, а решта світу — 3 відсотки.

Японії пощастило створити власну господарську систему, яка є комбінацією етатизму, впливу держави та її втручання в господарське життя приватного підприємця та його ініціятиви. В Японії є державне Аґентство економічного пляну-

(Продовження на ст. 8)

Анна Гнатюк — гордість українського жіноцтва

Прочитавши в „Свободі" (18-го березня) статтю ред. Людмили Волянської — „Заслужену діячку вітали в Головній Канцелярії", мимоволі хочеться бодай коротко висловити деякі рефлексії про нашу дійсно заслужену діячку — вельмишановну Анну Гнатюк.

Поперше, дуже добре, що „Свобода" бодай час від часу інформує про наших людей не тільки тоді, коли по них відправляють панахиди, але і тоді, коли вони ще є серед нас — ще працюють для добра української спільноти. Зокрема, якщо йдеться про тих, яким ми повинні завдячувати все те, що ми на сьогодні маємо в ділянці нашого громадсько-політичного і суспільного життя.

Подруге, хочеться ще раз зазначити, що Анна Гнатюк належить до тих наших трудолюбивих людей, які все своє життя присвячують передусім для добра інших, а потім вже для себе. Щоб далеко не йти, наведу приклад того, чого я був особистим свідком. Як колишній „нещасний діпіст", прибувши з Европи до Джерзі Сити за допомогою добрих спонзорів Івана та Анни Гузар (також членів УНСоюзу) на весні 1949 року, я почав „роздивлятися" за працею. Через якийсь місяць я вже мав працю — в шпиталі для хронічнохворих недалеко містечка Сікокус. Одначе „заковика" була в тому, що цей шпиталь не був управнений для того, щоб після відбуття в ньому праці (переважно один рік) я міг би дістати право на здачу стейтових лікарських іспитів аби здобути право на приватну практику.

Минуло кілька місяців — і за протекцією одного з колеґ я дістав працю в одному з шпиталів м. Елізабет — працю, після відбуття якої я міг бути допущений до здачі медичних іспитів. Адже я був вже не сам — мав дружину та двоє малих доньок.

І ось тут я вперше мав приємність зустрітися з Анною Гнатюк. Довідавшись, що ми, новоприбулі, шукаємо мешкання, вона разом із іншою активною діячкою з Елізабету Марією Поливчак досить швидко допомогли нам, знайшовши досить вигідне помешкання в домі одного з українців при Третій авеню. Ціна ренту? Всього 24 дол. на місяць. Пізніше вони не раз навідувалися до нас, запитуючи, що ми ще потребуємо. Ніколи не забуду моменту, коли, навідавшись до нас, Анна Гнатюк дала для наших дочок цінний подарунок — по одному срібному долярові. То було вперше,

(Продовження на ст. 8)

Євгенія Чайка

КОХАЙТЕСЯ, ЧОРНОБРИВІ, ТА НЕ З МОСКАЛЯМИ...

I

Наш тато знав багато цікавих історій і залюбки їх нам розказував. Найбільше ми любили слухати про Запорозьку Січ, про життя і військові походи відважних та чесних козаків, про їхніх матерів, сестер і наречених — сміливих, розважних красунь, які залишалися удома на господарстві. Бувало, наслухавшись розповідей про запорожців, Петрусь, мій брат, годинами гарцював на баскому „коні", хвацько вимахуючи „шаблюкою" (за коня йому правив зламаний на городі соняшник, а за шаблю — дощечка). А я все себе уявляла мужньою козачкою, яка нічого і нікого не боїться (хіба що мишей, які раптом вискакують з нори).

Одного літнього вечора ми, затаївши дух, слухали оповідання про те, як запорожці збиралися визволяти своїх із турецької неволі. Тато як завжди яскраво змальовував віддану любов побратимів, послух та подиву гідну відвагу козаків.

Брат аж підскакував на стільці від захоплення й тривоги. Я також не могла спокійно всидіти на місці — дуже хвилювалась, чи пощастить сміливцям вирятувати із страшного підземелля невільників-побратимів, за якими так тяжко побиваються матері та наречені. Але саме тоді, коли „кошовий Сірко дав наказ швидко і тихо виходити з байдаків на берег" — хтось загрюкав у двері й закричав: „Відчиняйте! Невідкладна справа!" Коли тато відчинив двері, то ми побачили кремезного чоловіка з дуже неприємним виразом обличчя.

— Приїхала з Москви група геологів. Приготуйте кімнату для їхнього начальника, — скоро проговорив він і поспішив до сусідів.

Уранці все містечко вирувало! — всіх цікавили приїжджі: які вони? Що мають робити? Де? Як? Найбільше метушилися ми, оті, яких, — крім різних прозвиськ, наприклад: „Довгоносик", „Циган", „Дзига" тощо, — старші називали „бешкетниками", „шибайголовами", а віднедавна — золотими діточками.

Тут я мушу зробити відступ і розказати про це докладніше. Перехід від категорії „шибайголів" до категорії „золотих діточок" стався на диво просто.

А було це так: одного вечора наш ватажок на прозвисько „Орел" заліз зі своїми прибічниками в садок до дядька Панаса, щоб нарвати вишень. Треба сказати, що таких великих і смачних вишень не було в жодного господаря. Дітлахи отримали наказ подати умовний знак у разі небезпеки.

Ця виправа закінчилась великою несподіванкою, а саме дядько Панас разом зі своєю жінкою перейняли хлопців тоді, коли вони вилізли через зроблену в плоті діру — і під „ескортою" великого пса Кудлая примушені були йти туди, куди наказав господар.

Коли хлопці витрусили вишні в решето, дядько Панас, показавши нам плями, які були на сорочках від соку, грізно сказав: „Бачите, якого клопоту матерям наробили? — а скільки гарбузового огудиння порвали, скільки гілочок поламали, потолочили городину. І все це заради декількох жмень вишень. Та за таке злодійство треба вам добре вуха нам'яти та до батьків відвести, щоб вони вас повчили так, щоб три дні сісти не змогли!"

— Ой, дядечку, простіть, ми більше не будемо... — захлипав хтось із менших.

— А таки не будете! Бо я не хочу, щоб з вас непотріб виросла. Хочу, щоб ви були справжніми козаками. І ось що я надумав. Прощаю вам сьогоднішню крадіжку з тим, що ви прийдете завтра до нас і допоможете зірвати вишні. За вашу працю буду платити вишнями. Згода?

— Згода! Згода! Хлопці від радости, що оминули кари, ледве не звалили з ніг господаря.

На другий день позбігались хлопчаки в садок дядька Панаса й так шпарко працювали, що до обіду не залишилося на вишнях ні однієї ягідки.

А потім сталося щось дивовижне — всі, хто мав садок чи великий город, запрошували хлопців і дівчаток допомогти зібрати врожай. Пізніше ми довідались, що то дядько Панас намовив людей кликати нас на поміч, щоб, мовляв, підлітки роботящими та чесними виховувалися.

Діти ретельно працювали; звичайно, по своїх силах, а за роботу приносили додому городину та овочі. А бувало й так, що не тільки в садку чи в городі ми допомагали, а траплялося, що й у хатній роботі ставали в пригоді. То комусь із старенських чи хворих дівчатка постіль перестелять, то підлогу помиють чи збігають за ліками, чи курей погодують. А хлопчаки дров наріжуть та в хату наносять, чи щось інше на подвір'ї зроблять.

Люди дякували, голубили, обдаровували і врешті всі почали шибеників називати „золотими діточками". А все завдяки дядькові Панасові!

Та повернемося до подій, викликаних приїжджими з Москви. Як уже було згадано, містечко вирувало! Наша братія гасала по вулицях, заглядаючи в кожний двір, просмикувалась через відомі тільки нам дірки в плотах та парканах. Ми видряпувались на дерева, придивлялися, прислухалися. Коротко кажучи — ми збирали відомості про геологів з такою ретельністю і швидкістю, що нам могли б позаздрити й найспритніші журналісти!

У цей день „золоті діточки" не обідали — всі поспішали на зустріч з нашим вожаком на території закиненого тартака. Це було місце, де ніхто не перешкоджав нам гратися. Та нині не до гри було. Всі на перебій вигукували зібрані відомості. Зчинився такий лемент, що аж у вухах лящало! Не можна було нічого розібрати. Порядок навів Орел. Він заклав два пальці в рота і свиснув так, як тільки пірати вміють свистіти!

Коли гамір ущух, Орел повагом підтягнув штани з подертою холошею, виліз на почорнілі від часу дошки і наказав підходити до нього поодинці і рапортувати. З усіх рапортів найбільше нас зацікавило те, що сказав кмітливий, всіма шанований дідусь Трохим, а саме: „А вони надовго сюди приїхали, бо з жінками та дітьми". А далі — зовсім нам дітлахам не зрозуміле.

— Може статися лихо, бо серед приїжджих є багато „парней". Шевченко добре показав, які вони ласі та нахабні. Треба зібрати наших юнаків і наказати, щоб добре за ними пантрували. Та й батьки, у яких є дорослі дочки, щоб не ловили ґав. А то, повторюю, — буде лихо!"

—Яке лихо? Про що це? Дівчатка і хлопчата обступили свого ватажка, вимагаючи негайного пояснення слів дідуся Трохима. Але Орел виявився круглим йолопом, а може тільки прикидався таким, щоб не зв'язуватися з „пацарвою" (так Орел називав молодших від себе).

(Продовження буде)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1982 РІК

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
10 Батуцька Еліза; Креорушка Дейся К.
31 Меншефський Марко А.
52 Кумінґс Бріян Д.
57 Куфель Андрея Хр.
59 Голяцик Гейтір А.; Кириченко Михайло
67 Брочинський Клавдія, Стефанія
83 Карбівник Олекса І.; Зімак Марія; Максін Володимир; Шварц Михайло
88 Гонч Олександер А., Вікторія А., Роман А., Хрис А.
143 Медянка Стефанія Л.
170 Нанашко Михайло, Марко
174 Блюй Андрій І.
191 Наваретта Даника І.
194 Бобровський Олекса
200 Мудрик Богдан; Фелчі Єсика А., Лука М.
206 Лакомбі Микола Й.
214 Дацківський Марко А.
238 Ґустафсон Катерина, Христина
242 Томас Христина
266 Федаш Михайло В.
292 Петрик Тарас
307 Ґалоншка Марко П.
345 Амстронґ Керя П., Єсіка П.
347 Мудрий Мандій
367 Санов Юрій М., Тарас М.; Лилак Маркіян
371 Ґумовський Лариса
372 Головка Рені С.
375 Пазуняк Максим
407 Гірник Олег; Кузів Ярослав
416 Дунко Андріяна А.
418 Петрусик Оксана
427 Кучар Роберт І.
432 Стасина Михайло П.
458 Шудлик Павло С.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
33 Зелінка Патриція
39 Динька Григорій
59 Брокерт Ірена, Віра, Олександер
86 Дрогобицький Марія
114 Басс Марія Г.; Мінтянська Ірена, Наталка
147 Бартоломів Євген, Роберт А.
171 Тимко Барбі 2.
175 Федоренко Сандра
194 Кобилянська Олена; Герлінська Ірена
218 Мисів Михайлина
221 Ривак Марія
233 Любинецький Тереза
238 Головата Катерина; Назаро Михайлина
292 Свистун Ярослав
379 Лисканич Мирон
399 Чорний Надія М.
419 Лінинський Роман
422 Кушметин Христина, Дарія

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.
349 Гусак Дам'ян А.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
62 Васильків Христина А.
83 Мішисин Микола; Трояновський Доріс
94 Ґерус Михайлина, Михайло 2; Цебуля Варвара М., Юлія Л.
116 Стиранка Андрея; Самокіш Іванна
341 Ґонта Іван; Ґурняк Карол, Михайло
346 Лаврів Тарас, Ольга, Іван, Петро
372 Лінчик Христина Л., Ґіліян Н.
432 Зенчук Дарія
489 Бал Сильвія, Сербія, Леонтович Олександер, Олена, Тамара

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
320 Панович Ліза М.
353 Гусак Дам'ян А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
33 Зелінка Патриція
45 Погорило Араст
59 Броцкерт Віра, Ірена, Олександер
114 Мінтянський Ірена, Наталка; Басс Антоній, Марія Г.
123 Чоп Едвард мол.
147 Кар Христофор, Бертоломів Євген, Роберт
161 Ватач Катерина А. 2
171 Тимко Барбі Г. 2
175 Федоренко Сандра
182 Прятка Анатолій
194 Герлінська Ірена; Кобилянська Олена
200 Мудрик Дороті, Богдан
218 Мисів Михайлина
221 Ривак Марія
233 Любинецька Тереза М.
271 Пажі Корія А, Карі М.
292 Свистун Ярослав; Ткач Богданна, Іванна М., Христина М.
295 Москалюк Юрій С.; Коваль Михайло
312 Де Віко Дебра, Аллісон
341 Комар Наталка К.; Шишак Марія
346 Лаврів Ольга, Тарас
379 Лисканич Мирон
387 Ломага Христина
414 Лінинський Роман
422 Кушметин Христина, Дарія; Калуш Христина, Джой, Данило
445 Сивак Тарас, Віра

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
13 Левита Богдан; Мокій Андрей; Спіяк Пегія, Марія; Усцький Стефан мол.
14 Адамкевич Христина
23 Бінковська Сусанна А., Лінда М.
37 Паламар Фейт А.
38 Ґузаляк Едвард М.
42 Шроерс Марія
69 Дворян Іван
122 Василик Елізавета
153 Коломиєць Лідія
173 Дзюбинський Євген
176 Семків Стефан А.
245 Мартиненко Олександра
275 Шупляк Володимир
292 Кашний Стефан
295 Дросик Микола
316 Сніженко Сіндія
321 Ґеремеш Степан мол.
327 Мицьо Д. Марко, Марія
331 Покорний Дарлена
349 Жук Лідія
371 Дзіман Зинона, Богдан
374 Скапривський Ірена
423 Ґоєвич Катерина М.
427 Боровський Леся О.
454 Ґалайда Давид М.
455 Рицар Зеновіюс
465 Пишняк Андрій
471 Мудрик Юрій
473 Винарчук Надія
495 Оробко Надія
504 Гриневич Темотій

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
22 Войтечко Еміль, Марія
33 Несвік Андрея
39 Динька Григорій; Середницький Тадій А.
40 Гаврилів Марія
63 Урсяк Джеріяна Л.; Мелеасон Давид Ф.
86 Дрогобицький Марія
102 Лабик Аллан С.; Гловацький Дарія І.
104 Іппс Ірена; Галушка Володимир
120 Рефт Іван А.
127 Кульчицька Євгенія
147 Сокальський Кевін Ф.
161 Пудик Бетгені А.
221 Міллер Патриція А.
238 Наззаро Христина; Головата Катерина М.
243 Карлсон Патриція А.; Вандасевич Рональд
292 Масляк Христофор
336 Семчишин Стефанія М.
347 Мокринський Григорій
355 Аштон Іван М.
364 Курочка Томас П.
372 Головка Томас А., Стефан мол.
399 Чорній Надія М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ)

Відд.:
37 Бевіляке Йосиф
47 Срока Данута; Цегельський Анна, Стефанія; Лаврик Давн, Михайло; Морісон Дана
123 Маззарелля Михайло, Микола
152 Гуралечко Соня
235 Овад Марія
268 Максимович Карин О.
416 Кульчицький Андрій; Махно Наталка
434 Волянський Олександра, Галина; Гицик Дана, Василь; Куліш Тамара; Паркін Стефанія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

Відд.:
440 Спольський Марон

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
437 Павлович Мирослав

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
1 Валейко Віра; Полиняк Марія
5 Виноградник Іван
22 Панків Нансі І.
25 Якимчук Валентина
37 Брайка Дебра А.
38 Гудейлі Томас Р.; Кастик Руссель; Писарчик Євген Б.
40 Лупичук Андрій Г.
57 Кухар Анна
78 Страмейтис Віктор Б.; Барто Катерина Д.
88 Савицька Стефанія В.; Гонч Анна, Андрій; Митрофанюк Анна, Ніна
107 Пилипчак Марія
112 Добрянський Карло
113 Кампбел Марґарита В.
114 Костинюк Марія; Вулчак Михайло
120 Вавро Володимир П.
158 Пишняк Микола
161 Ватач Марія А., Катерина; Мельник Стефан; Велоцький Іван
163 Кулька Роман Д.
166 Заплатинський Дженіс С.
169 Бованко Іван; Робертс Василь
170 Гаврилюк Галина; Загилькевич Ірена
172 Бердей Ярослав
184 Мак Ярослав І.
191 Карій Роберт М.
194 Богачевський Уляна М.
200 Мудрик Доротія
204 Чорний Корнеліюс; Соневицький Меланія
217 Пристай Варвара
221 Химка Ірена; Різник Микола
22 Базарко Володимир
238 Мороз Стелла А.
240 Струсь Дмитро
242 Томас Юлія
254 Глова Марія
261 Братис Григорій
288 Саврук Іван
307 Ґалошка отець Тарас П., Марія; Ґаламай Анна, Роман
316 Самсон Річард А; Ґалуґа Анна М., Іван Л.; Лабаш Микола
347 Мудрий Марджорі В.
353 Бойчук Василь
360 Ганицька Анна
367 Лилак Евген
368 Ребек Стефан
369 Ташлер Марія К.
379 Денега Наталка
408 Бунецький Марко
427 Цибуляк Володимир П.
430 Комановський Дарія
432 Гук Роберт; Боднарчук Марія
434 Букач Валентина
442 Стельмах Лев Б.
451 Берник Василь А., Марта; Смерек Василь
458 Риблка Анна М., Віктор
465 Чубрій Ольга
481 Возняк Гелена

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
5 Кікта Анастасія, Методій
8 Корін Анна, Теодор *
15 Боднарук Марія
33 Зелінка Ольга 2
42 Левко Богдан
45 Матковська Катерина
88 Ткачук Анна
102 Мелсід Зоряна М.
114 Мінтянський Іван 2 *, Гелена
119 Маєр Марія
125 Пашен Глорія
137 Колодруб Стефан *
153 Карплюк Наталка; Похозай Григорій *
174 Барнич Євдокія
194 Запорожець Олексій *
221 Дудич Євгенія; Падяк Роман *
230 Оліник Іван *
233 Левицька Галина, Іван *
238 Ґустафсон Михайло
287 Онуфров Богдан *
330 Тумський Марія
336 Диба Євстахій *
356 Королко Йосип *
367 Лопухович Микола *
379 Насімок Теофіл *; Плешкевич Омелян
399 Качор Остап
427 Пізицький Теодор
432 Гук Роберт *; Зорич Христина
434 Якимів Юрій *, Йвес *
457 Літош Ірена
458 Русо Михайло *
460 Коваленко Сам *
471 Ковальчук Данило *; Левицький Олександра
476 Юсько Евелин
480 Цар Михайло
497 Зинич Олександер *

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
28 Пужик Марія, Ольга
86 Лисяк Павло, Гелена; Баран Ольга; Гусак Євген; Равлюк Ольга
94 Савдик Марія
158 Вільт Антоніна
349 Коверко Андрій *, Орися
368 Де Васіль Серж 2 *, Аріядна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
147 Облешук Розалія
345 Амброзяк Максим *

ЧЛЕНИ ЄУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
25 Пірог Збігнєв *; Пелц Параня; Кропієвницький Адам *; Форенбагер Йосип *
47 Аллан Ілля *; Пуйо Іван
78 Карвахал Йосип *
83 Унгурін Йосип мол.*
94 Ґерус Михайло М. 7 *, Михайлина; Цебуля Марія М.
116 Мрочко Стефан
146 Вовк Тамара
150 Дяків Михайло *
163 Буські Василь *
171 Галичин Стефанія
204 Токарський Іван
305 Гарріс Анна; МкЛавглін Катерина
339 Романець Марія
341 Ґурняк Бетті, Олеся, Катерина
345 Смага Микола
360 Остапчук Андрій *; Гансон Рома (Остапчук); Остапчук Ірена, Петро
361 Герман Дарил *, Марта Д.; Гузій Михайло *; Левицька Лідія; Настин Іван *
368 Вінчук Михайло; Першин Катерина
372 Лінчик Елізабет, Ґлен *
399 Косачевич Софія М.
432 Підручний Гелен; Вілк Ярослав 2 *; Гарейчук Річард Т.; Дейнека Леся; Дячук Ремігія; Коласький Іван *, Роман; Крузик Дана; Маланчук Іван *; Михайловський Анна; Олляник Моріс *; Пінчак Джаніна
434 Солтис Лідія
439 Шкляр Володимир
444 Сиваник Джуді А.
460 Хома Ганна
489 Леонтович Теодор

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
5 Лисяк Гелена, Павло
88 Гулич Роксоляна О.
130 Пужик Марія, Ольга
184 Гусак Євген
200 Баран Ольга
204 Де Васіль Серж 2, Аріядна
233 Савдик Марія
293 Мороз Раїса
320 Войтович Іван, Софія; Панович Катерина
353 Коверко Орися, Андрій

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
8 Корін Анна, Теодор
32 Михалюк Іван М. *
33 Мартин Тіна; Зелінка Ольга 2
42 Левко Богдан *
45 Казмар Стефан; Маркович Софія; Матковська Катерина
48 Мельниченко Степан *
55 Цубер Михайло *
88 Ткачук Анна
114 Минтіянський Іван 2 *, Гелена; Завойський Павло
119 Маєр Марія
125 Пашин Глорія
136 Комар Анна К.
147 Кесак Марія
153 Похожай Григорій, Каплюк Наталка
161 Ватах Марія 2; Кізьо Патриція А.
165 Корнова Рональд П.*
174 Андрусяк Марія
194 Запорожець Олексій
204 Кулицький Ірена
221 Падяк Роман *; Дудич Євгенія І.
233 Левицька Галина, Іван; Любинецький Михайло *, Роман *, Юрій Б.
245 Лабка Ярослава; Руб Джерзій *
325 Лобур Олекса *
331 Островська Мирослава, Володимир
336 Диба Євстахій
346 Лаврів Михайло, Юлія 2
356 Королко Йосиф *
367 Лопухович Микола Н. *
368 Гевко Пелагія
372 Головко Стефан М. *
375 Корзеньовський Оксана
379 Насімок Теофіль
424 Гнідий Володимир
432 Боднарчук Марія; Гук Роберт А.; Зорич Христина З.
434 Якимів Євіс *, Юрій *
457 Літош Ірена
458 Руссо Михайло П. *
460 Коваленко Сам
468 Серотюк Анна П.
471 Зинич Олександер *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Кікта Методій мол.*
6 Семків Марія Д.
27 Лапичак Люба, Ірена
39 Краус Мирослав Г.
86 Залуцький Ірена, Мирон *
128 Прокопик Самуел Р. *; Чарнецький Нансі С.
155 Федін Іванна Е.
163 Паласюк Марія
174 Худяк Любов
183 Федорко Любомира
194 Гарайда Єва
217 Королишин Тепдор
245 Білик Стефан
254 Козловська Анна К.
277 Коваль Роман
278 Чаповський Мирослав
290 Валега Йосип В.*
293 Трембіцький Володимир, Глорія І.
295 Шабловський Ярослав *
316 Скорохода Марія А.
328 Данилевич Роман І.
341 Шеремета Марія
347 Найда Богдан *
360 Дзюба Корнель; Салабан Дора
402 Мандзюк Раймонд *
432 Місурка Катерина
439 Курилів Анна
445 Заруба Василь *
450 Вишневський В'ячеслав *; Кіра Альберт А.; Процик Анна
451 Берник Марта І.; Голубовський Петро *
458 Пиш Данило Д. *
461 Дорош Марія
463 Боднарчук Павло *
465 Черешневська Августина; Благітка Кароліна; Шубрій Ольга; Балацький Катерина, Стефан *; Бішик Ігнат *
473 Дзєдзик Віра
486 Потрогаш Марія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Басараб Микола *; Кікта Анастасія, Методій
13 Мокій Іван, мол. *; Ванко Дмитро
25 Нельсон Йозефіна
27 Лапичак Роман; Лісевич Олександер
37 Реклейтіс Франко А. *; Корнас Марія
39 Середницький Гелена
42 Яворський Корнелія; Смолак Анна; Оприск Марія
63 Урсяк Павло *
94 Судомир Адріянна Е., Теодор М. *
102 Максід Зоряна М.
106 Заяць Татяна, Михайло *, Йосиф *
113 Балик Роза Е.
114 Стейнберг Людмила; Шмавць Ліна
128 Сієнкі Іван Б. *; Чегінський Теодор
137 Колодруб Стефан *
140 Сенич Іван *; Світ Марія
147 Облещук Розалія
171 Павелко Анна
174 Барнич Євдокія; Капітанець Юлія
221 Струтинський Ярослав
230 Суга Іван *; Оліник Іван *; Такаш Річард Д. *; Кравик Анна А.
238 Ґустафсон Михайлина
267 Гузар Роберт Е. *
270 Штомпіль Темофій, Стефанія
277 Стефанів Анна
287 Онуфров Богдан *
293 Гінда Стефан
316 Павлович Микола *
325 Кібало Анна
327 Мицьо Катерина, Мирон
330 Тумський Марія
334 Іващенко Оксана
348 Кузняк Станлій *
354 Війтик Марія
360 Груб'як Ірена; Ганицька Анна
367 Стадник Роман *; Андрівс Маргарита
372 Головка Катерина
379 Пелих Таня; Плешкевич Омелян; Чайковський Михайлина; Куцан Анна
399 Качор Остап
427 Піжицький Теодор
432 Наумчук Прокіп *, Вікторія; Мельник Христина
437 Світський Олександра М.
471 Баб'як Михайло *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ)

Відд.:
37 Бевілакві Йосип *
47 Лаврик Давн М., Михайло М. *; Маррісон Дана; Срока Данута; Цегельський Анна О., Стефанія О.
123 Маззарелля Михайло мол.*, Микола *
152 Гуралечко Соня
235 Овад Марія
368 Максимович Карин О.
416 Махно Наталка; Кульчицький Андрій *
434 Волянський Галина, Олександра; Грицик Василь *, Дана; Куліш Тамара; Паркін Стефанія Г.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

Відд.:
440 Спольський Мирон

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
3 Тхір Тетяна
9 Грешко Іван *
14 Шуст Тетяна
39 Гусак Емілія
44 Воєвода Іван *
51 Химка Павло
54 Хома Йосиф
106 Пончко Онуфрей
123 Сенеський Гаррі *
145 Басала Іван *
146 Мерещак Ольга
147 Кушнір Анна
155 Добуш Юрій Е. *; Вовк Дмитро
167 Федчук Марія
173 Грикушко Іван
175 Бильо Ігнатій *
178 Датків Катерина
217 Фащишак Анна
221 Лесняк Іван; Пустовій Стефан; Химка Павло
223 Турель Іван А. *
230 Андерсон Анна
238 Крупич Софія
240 Тимків Михайло 2.
270 Олсен Марія
279 Оленчук Михайло 2
292 Терлецький Михайло 2
301 Ушанський Йосиф *
304 Гнатюк Ксеня ТРИ (3)
320 Вавриків Петронеля
323 Звадюк Анна
325 Гавришко Іван 2
341 Лукіянів Лука *
361 Гурал Дмитро
364 Заблотовський Володимир Пасковський Іван *
370 Гузар Марта
371 Мосора Анна
380 Ковальчук Розалія 2
389 Марасяк Марта
427 Ковальський Іван
437 Чорновіл Світлана
445 Сивак Стефан *
476 Юсько Евелин

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
45 Мисько Зорислава Л.
47 Срока Данута
59 Фокс Давид
88 Митрофанюк Ніна, Анна
123 Голик Петро
164 Легновський Григорій, Крейк А.
170 Ридер Марія Е., Вінсент М
242 Томас Юлія А.
347 Найда Дося
353 Бойчук Василь
442 Стельмах Лев

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ: ЛИСТАМИ:

Відд.
94 Савдик Марія
349 Коверко Андрій *
377 Когут Іванна, Іван *

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ

Відд.:
22 Хлипнич Луїза
83 Чайлдс Блейн *; Нофер Бланкі *
94 Герус Михайло В. *, Михайлина М.
147 Кесак Марія
245 Антонець Лідія
292 Руб Джерзій *
346 Лаврів Михайло *
349 Ковальський Збігнів *
360 Остапчук Андрій П. *, Петро *, Мирон
416 Дунко Богданна А.; Копачівський Орест П. *
444 Вербицька Шарон Е.
474 Мурій Дарія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.
233 Савдик Марія
320 Войтович Михайло
322 Когут Іван *, Іванна
353 Коверко Андрій *

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
127 Гаравус Петро *
238 Ярош Михайло *
257 Сильчак Шарлс *; Паркер Іван *
336 Диба Євстахій
357 Флюнт Роман *
486 Жарська Марія

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 28 лютого 1982 р.)

Кляса 1-ша	260
Кляса 2-га	175

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса E18	3.166
Кляса E20	3.887
Кляса E65	329
Кляса P20	5.961
Кляса P65	118
Кляса TR65	574
Разом:	14.470

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

(Стан з 28 лютого 1982 р.)

Старий рід забезп.	23
Кляса 0	132
Кляса T	1,373
Кляса W	10.819
Кляса P20	11.472
Кляса E20	9.026
Кляса E65	2.654
Кляса P65	1.524
Кляса DP60	184
Кляса DP65	765
Кляса T10	199
Кляса T5	42

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса P20	691
Кляса E20	433
Кляса P65	34
Кляса E65	57
Кляса E18	37
Разом	39.469

УХВАЛИ ПРОДАЖУ ДОМУ І НАБУТТЯ НОВОЇ ПОСІЛОСТИ

По виборі нової Управи, Збори розглянули, продискутували та одноголосно одобрили пропозицію продажі теперішнього Дому Т-ва і набуття нової, більш вигідної посілости, що могла б краще служити для спортово-виховної праці з нашою молоддю.

Нова Управа при помочі дорадчого Комітету, до якого наразі вибрано д-ра Петра Богданського і Романа Лапичака (цей Комітет буде значно поширений в майбутньому), має перепровадити, згідно із статутом, продаж Дому та поробити усі потрібні заходи для купна понад тринакрової посілости з будинком у місті Вест Орандж, під умовою, що цю посілість можна буде правно достосувати до бажаних вимог Т-ва. Тобто, якщо місто затвердить плян побудови: тренінґової площі для копаного м'яча, відбиванкових і тенісних кортів та якщо Т-во зможе набути клюбову ліценцію на бару і ресторан. В іншому випадку Управа зобов'язана шукати за відповідними об'єктами в сусідніх околицях міст, де під сучасну пору поселюється наше членство і українські родини. Після вичерпання програми дня учасники Зборів продовжували жваво обговорювати купно нової посілости при перекусці, що її приготовила господарська секція.

(от)

Вступайте в члени УНСоюзу!

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

Головний предсідник
JOHN O. FLIS
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Заст. головного предсідника
MYRON B. KUROPAS
107 Ilchamwood Drive
De Kalb, Ill. 60115

Гол. директор для Канади
Senator PAUL YUZYK
1839 Camborne Cresc
Ottawa, Ontario
Canada K1H 7B6

Заст. головного предсідника
MARY DUSHNYCK
2 Marine Avenue
Brooklyn, N.Y. 11209

Головний секретар
WALTER Y. SOCHAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J 07302

Головний касир
ULANA M. DIACHUK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J 07302

Головний організатор
WASYL ORICHOWSKY
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J 07302

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

BOHDAN FUTEY
8619 Whippoorwill Lane
Parma, Ohio 44130

JOHN TELUK
105 McKinley Avenue
New Haven, Conn. 06515

Very Rev. STEPHEN BILAK
6729 North 5th Street
Philadelphia, Pa. 19126

BOHDAN HNATIUK
535 Prescott Road
Merion Station, Pa. 19066

JOHN HEWRYK
327 McAdam Avenue
Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 0B3

ГОЛОВНІ РАДНІ:

ANATOLY DOROSHENKO
1664 Taurus
Cedarburg, Wisc. 53012

TEKLA MOROZ
345 36th Avenue
Lachine, Quebec
Canada H8T 2A5

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

ASKOLD LOZYNSKYJ
69 E. 7th St.
New York, N. Y. 10003

TARAS SZMAGALA
10976 Tanager Trail
Brecksville, Ohio 44141

ANNA HARAS
1930 Greenleaf Street
Bethlehem, Pa 18017

HELEN OLEK
7644 W. Rosedale Avenue
Chicago, Ill 60631

WASYL DIDIUK
142A Grenadier Road
Toronto, Ontario
Canada M6R 1R6

JOHN ODEZYNSKY
5909 N. Camac Street
Philadelphia, Pa. 19141

MYROSLAW KALBA
11454 West 17th Place
Lakewood, Co 80215

MYKOLA CHOMANCZUK
31-37 36th Street
Astoria, N.Y. 11106

ROMAN KUROPAS
24619 Hill
Warren, Mich. 48901 12

MYCHAJLO SOROKA
209 E. Palatine Road
Palatine, Ill. 60067

EUGENE REPETA
29180 Ohmer
Warren, Mich. 48092

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР:

ZENON SNYLYK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС:

ROMAN SLOBODIAN
4 Forrest Road
Randolph Township
Dover, N.J. 07801

MARIA CHUCHMAN
17 Austin Crescent
Toronto, Ontario
Canada

STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago, Ill 60634

JAROSLAW PADOCH
71 East 7th Street
New York, N.Y 10003

GENEVIEVE ZEREBNIAK
1449 Redwood Avenue
Akron, Ohio 44301

ANNA CHOPEK
678 44th Street
Los Alamos, NM 87544

BOHDAN ZORYCH
18 Leland Avenue
Toronto, Ontario
Canada M8Z 2X5

WALTER ZAPARANIUK
1211 Downer Avenue
Utica, N.Y 13502

ПОЧЕСНИЙ ЧЛЕН УНС, КОЛ. ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК УНС

JOSEPH LESAWYER
2643 Deer Path
Scotch Plains, N.J 07076

РЕДАКТОР-ЕМЕРИТ:

ANTHONY DRAGAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J 07302

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31 січня 1982 р.)	20,596	55,794	6,840	83,230
Активні члени				
(Приріст у лютім 1982 р.)				
Нові члени	50	89	14	153
Прийняті наново	27	61	—	88
Прийняті з перех. листами	1	16	4	21
Зміни кляс забезпечення	—	2	—	2
Прийняті з Деп. Молоді	—	20	—	20
Разом	78	188	18	284
(Убуток у лютім 1982 р.)				
Суспендовані	25	62	17	104
Відійшли з перех. листами	2	19	5	26
Зміни кляс забезпечення	20	2	—	22
Відійшли до дорослих	—	—	—	—
Померли	1	53	—	54
Вибрали гроші	50	65	—	115
Відійшли з випл. п. сум заб.	38	49	—	87
Виплатили вповні вкладки забезпечення	30	69	—	99
Відійшли на чст. випл. заб.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	1	1	—	2
Вигасла важність забезп.	—	—	7	7
Разом	167	320	29	516
Члени, які випл. вкладки:				
(Приріст у лютім 1982 р.):				
Виплачене забезпечення	30	69	—	99
На безпл. продовж. забезп.	14	35	—	49
Разом	44	104	—	148
(Убуток у лютім 1982 р.):				
Померли	—	13	—	13
Вибрали готівки	21	34	—	55
Повернені в актив	—	2	—	2
Вигасло продовж. забезп.	5	5	—	10
Разом	26	54	—	80
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем лютого 1982 р.	20,525	55,712	6,829	83,066

УВАГА

Яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за лютий 1982 р., як суспендовані, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж лютого 1982 р. взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН

головний секретар.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1982 РІК

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив
2	192.52
3	86.37
5	2,839.09
6	528.79
7*	595.60
8	2,603.78
9	126.29
10	440.10
11	44.47
12	294.74
13	920.43
14	1,577.81
15	288.68
16	432.28
17	184.99
19	135.13
20*	1,111.03
21*	949.56
22*	2,427.52
23	524.17
24	49.18
25	4,268.02
27	861.27
28	38.61
29	274.64
30	73.47
31	178.98
32	864.89
33	378.87
34	399.71
35	269.86
36	340.10
37*	3,109.97
38	580.14
39	1,764.39
40	75.92
41	46.76
42	2,101.34
43	374.88
44*	211.82
45	1,167.67
46*	70.13
47	891.49
48	108.74
49	367.32
50*	400.91
51	883.11
52	137.30
53	1,154.60
54	174.90
55	581.69
56	588.14
57	909.83
58	179.42
59	774.48
62*	155.89
63	1,223.83
64	244.37
65	155.16
66	130.49
67	197.29
69	78.76
70	798.73
73	109.76
74	33.95
75	360.31
76	479.58
78	681.60
79*	422.27
81	148.51
82	215.89
83*	1,651.04
84	47.50
85*	499.23
86	1,034.54
87*	101.59
88*	3,914.38
90	380.13
91*	345.09
92	15.35
93	350.07
94	3,410.33
96	718.92
98	95.36
99	157.89
100	109.78
101*	289.58
102	930.79
103*	427.12
104	391.07
105	477.91
106*	2,859.63
107	207.28
108	23.13
109	144.65
112	429.97
113	431.94
115*	564.33
116	443.94
119	167.06
120	349.04
122	131.95
123	817.23
124	108.35
125	127.63
126	247.88
128	223.25
129*	200.78
130	353.94
131*	1.158.70
132	94.39
133	763.23
134	218.09
135*	17.30
136	234.66
137	1,377.52
138	97.04
139	85.46
140	300.62
141*	40.91
142	236.66
143	171.45
145	56.90
146*	2,214.51
147*	3,773.63
148	222.77
150	96.98
151	177.03
152	29.26
153	2,035.86
154	26.82
155*	3,473.72
156	482.17
157*	264.47
158	792.47
161	1,302.51
162	121.51
163	1,386.77
164	641.31
167	210.85
168	413.38
169	505.91
170	1,057.13
171	851.94
172*	615.24
173	845.27
174	5,661.27
175	476.50
176*	669.19
177	349.77
178	228.00
179	259.99
180	588.33
182	607.95
183	1,159.51
184	643.29
190	32.97
191*	2,995.21
192	243.48
193	30.08
194	2,213.16
195	6.15
196	1.86
200	1,061.64
202*	9.45
205*	341.55
206	316.04
209	97.49
211	124.93
212*	147.09
214	619.26
215	6.83
216*	3,675.11
217	1,401.34
218	130.12
219	749.93
220	610.03
221	2,239.58
223	171.16
224	329.34
225*	4.22
226*	395.24
228	33.56
230	2,129.03
231*	755.56
234	414.33
235	386.13
236	264.98
237	291.39
238	1,413.74
239	481.39
240	2,093.54
241	99.57
242*	2,159.73
243*	667.39
244	5.28
245	969.92
248	87.40
250	717.39
251*	1,416.39
253	145.58
254	689.76
258	29.36
259	560.62
260	56.45
261	311.85
263	60.93
265	24.65
266	1,708.13
267*	1,189.19
268	403.90
269	122.95
270	572.93
271	567.27
275	116.42
276	558.52
277	1,375.52
278	182.76
279	30.82
280	32.43
281	448.96
282	230.21
283*	1,318.60
284	106.86
285	475.90
286	480.12
287*	3,220.26
288	363.72
290	72.81
291	349.43
292	1,973.02
293	1,493.74
294*	79.47
295	420.74
296	83.83
297*	127.03
301	255.09
302*	73.97
303	388.35
304	412.49
305*	728.41
306	155.44
307	998.14
308	5.57
309	17.53
311*	165.23
312	90.26
313	14.77
316	1,598.62
317	248.59
318	164.15
320	356.59
321	579.16
322	426.64
323	61.74
324	156.59
327	1,001.73
330	809.77
331*	683.31
332	356.45
333	78.37
334	459.98
336	642.54
337	479.13
338	300.19
339	497.86
340*	554.46
341	659.92
342*	770.68
343	261.01
345	1,386.19
346	510.03
347	530.65
348	366.54
349	1,550.50
350	411.73
351	143.96
352	739.80
353*	1,794.57
355	147.71
356	230.28
357	4.35
360*	2,260.15
361*	2,017.00
362*	529.37
363	38.24
364	429.62
367*	2,341.13
368	1,430.39
369	250.22
370	446.98
371	1,228.96
372	994.48
373	176.58
374*	1,567.91
375	1,028.91
377*	563.32
378*	318.77
379	3,516.37
380	10.19
382	258.20
383	524.97
385	1.043.26
387*	995.07
389*	187.25
390*	230.37
394	114.25
397	1,325.10
399	1,822.93
401	441.89
406	302.47
407	1,173.10
408*	1,632.67
409	241.96
411	225.58
412	119.00
413	113.84
414*	1,719.44
416	234.31
417	24.87
418	142.57
419	182.66
421	562.92
422*	2,742.21
423*	2,000.00
424	437.43
426	36.19
429	43.41
430*	4,012.04
432*	18,423.07
433	77.65
434*	2,196.93
437	747.66
438	140.48
439	680.74
440	678.93
441	712.37
442	215.77
444*	1,845.38
445*	2,764.03
448	191.04
450	696.05
451	815.36
452	808.64
453	24.14
454*	1,417.01
455	248.69
456	92.23
457	683.18
458	1,336.84
459	344.31
460	119.50
461	49.37
462	104.03
463*	176.83
464	295.00
465	1,467.91
466	155.89
467	212.81
468*	861.09
469	155.86
470	5.15
471*	1,535.89
472	430.61
473*	1,287.67
474	93.63
475*	363.53
476	23.46
477	50.23
480	208.44
481	510.60
484	831.57
485*	428.36
486*	1,051.36
487	121.11
488	73.78
489*	1,534.41
490	300.58
496	247.02
497	148.17
500	150.45
501	23.06
502	332.97
503	505.07
505	761.94
506	91.64

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення 273.092.08

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив
3	11.00
5	29.20
6	47.10
8	49.20
10	45.20
11	29.40
12	12.60
13	20.20
14	46.80
15	9.20
16	21.80
17	8.55
20*	18.80
21*	45.00
22*	289.95
25	47.45
27	39.40
29	9.20
32	39.00
34	33.90
35	3.65
37*	28.20
39	12.20
41	9.20
42	42.60
44*	2.20
47	45.55
49	29.50
50	2.45
51	24.55
55	8.30
59	3.60
62*	25.30
66	12.20
70	9.20
75	11.65
76	45.00
78	33.30
79*	43.80
82	9.20
83*	62.85
85	20.20
88*	88.70
90	19.95
93	.85
94	45.95
96	11.05
102	12.15
104	6.55
105	22.00
106*	103.45
108	.85
115*	80.25
116	16.20
120	12.65
123	14.90
124	1.70
125	5.70
129*	2.45
131*	62.15
133	26.55
138	3.30
139	1.10
142	4.40
143	4.80
146*	235.15
147*	169.95
153	4.95
154	1.95
155*	15.65
156	5.70
157*	1.90
158	87.60
161	2.45
162	9.20
164	25.35
168	1.00
170	24.95
171	15.20
172*	49.80
173	38.15
174*	320.65
177	25.00
182	1.00
183	26.20
184	1.90
191*	2.20
194	32.90
200	18.40
206	12.00
209	44.00
214	14.05
216*	87.20
217	7.80
219	.85
220	.85
221	142.25
222	4.80
226*	14.00
230	16.55
231*	2.55
234	7.65
238	2.45
239	11.00
240	131.45
242*	51.55
243*	32.40
245	12.35
248	13.55
251*	114.60
253	13.95
254	9.20
261	7.50
266	43.75
267*	91.20
269	32.05
270	30.20
271	6.70
277	49.90
278	9.55
282	11.35
283*	20.20
287*	61.20
291	9.60
292	3.40
293	53.95
295	24.55
301	41.15
303	23.20
304	7.35
305*	10.90
307	37.20
309	14.00
316	12.60
317	6.40
318	12.20
320	81.70
322	9.20
327	61.60
330	11.00
331*	4.90
332	2.45
334	57.20
336	11.40
338	1.00
339	24.80
340	63.70
341	47.00
345	22.00
346	118.30
348	7.25
349	94.10
350	15.80
352	14.00
353*	92.65
360*	178.30
361*	43.40
362*	20.00
364	11.00
369	3.95
371	28.30
372	11.00
374*	33.60
375	40.20
378	20.20
380	11.00
385	49.85
387*	55.45
395	27.40
397	11.00
399	83.80
401	48.80
406	9.20
407	53.95
408*	29.55
411	3.20
412	11.00
414*	21.40
416	27.25
418	29.40
419	6.40
421	59.00
422*	30.40
423*	22.10
424	4.30
430*	301.40
432*	512.25
434*	226.90
437	16.75
439	19.45
440	12.20
441	108.80
442	83.80
444*	83.10
445*	148.60
448	9.20
450	8.75
451	35.40
452	18.40
454*	14.00
455	29.40
456	23.80
458	18.40
462	28.60
464	16.40
465	57.30
467	4.80
468*	28.40
471*	130.60
472	37.45
473*	14.00
474	23.20
475*	147.60
481	9.20
484	10.30
485*	4.80
486*	15.65
487	73.60
489*	17.00
496	15.90
497	45.20
500	12.20
503	11.10
506	42.20

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення 8.506.40

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1982 Р.

Відд.	Прізвище, ім'я	Сума
5	Марко Анна	30.00
75	Водковський Іван	30.00
85	Петрівський Гаррі	50.00
94	Ґоч Дмитро	30.00
99	Валигун Василь	30.00
104	Матковський Василь	30.00
119	Сокіл Марія	30.00
121	Фатюк Леон	30.00
127	Жибай Олексій	30.00
127	Бабала Агафія	30.00
127	Кусій Василь	30.00
127	Осадчук Параскевія	30.00
127	Стеценко Анна	30.00
131	Труш Марія	30.00
133	Даць Григорій	30.00
133	Реминовський Александер	30.00
133	Ожібко Анна	30.00
133	Вовчук Михайло	30.00
133	Кігічак Ольга	30.00
137	Дашей Іван	30.00
146	Карп Теодор	30.00
163	Варварюк Василь	30.00
168	Лопушанська Анна	30.00
173	Стецько Петро	30.00
192	Цюпка Марія	30.00
213	Когут Михайло	100.00
221	Дубіцький Іван	30.00
221	Ільчишин Мартин	30.00
221	Куліш Стефанія	30.00
257	Левіцький Марія	30.00
269	Мартиняк Марія	30.00
269	Мартиняк Стефан	30.00
288	Ковп Анна	30.00
295	Костюк Никола	30.00
353	Литвин Анастазія	30.00
353	Стойко Петро	30.00
371	Новгородський Катерина	30.00
375	Парахоняк Галина	30.00
406	Мороз Трофим	30.00
406	Піш Іван	30.00
430	Федорук Емілія	30.00
455	Соколишин Софія Марія	30.00
473	Пивоварчук Володимир	30.00
484	Лукашевич Наталія	30.00
	Разом	1,410.00

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ В МІСЯЦІ ЛЮТІМ 1982 РОКУ

Відділ	Прізвище, ім'я	Сума
18	Андерсон Петро І.	12.000.00
18	Андерсон Петро	500.00
20	Миськів Стефан	1,000.00
20	Миськів Срефан	1,000.00
22	Бахір Анатолій	1,000.00
22	Поплавський Анна	500.00
29	Ґрозьо Маріон	1,000.00
33	Круць Галина	500.00
36	Ланьо Меланія	500.00
36	Кордунська Марія	500.00
42	Каролінко Анна	500.00
44	Воєвода Іван	3,000.00
49	Мізурка Анна	300.00
51	Химка Павло	1,000.00
54	Косович Іван Т.	1,000.00
56	Мурин Василь	500.00
56	Зич Алісія	1,000.00
57	Зальопана Софія	1,000.00
83	Бойл Тома Рей мол.	1,000.00
83	Москалик Анна	1,000.00
91	Карваш Анна	500.00
98	Пилипяк Василь	1,000.00
105	Шагала Теодора	1,000.00
114	Галузак Іван	1,000.00
120	Базар Марія	1,000.00
121	Сохан Текля	500.00
123	Сенеський Гаррі	1,000.00
125	Гринків Марія	500.00
125	Паньків Софія	500.00
130	Вроблевський Анна	500.00
130	Вроблевський Михайло	500.00
147	Брезак Василь	350.00
147	Худик Марія	1,000.00
150	Кіларський Петро	I.200.00
150	Кіларський Петро	I.300.00
151	Кушнір Параня	1,000.00
170	Онуфров Володимир	2,500.00
173	Грицушко Іван	500.00
175	Било Ігнатій	1,000.00
176	Шатинський Іван	1,000.00
194	Чепурківський Микола	1,000.00
201	Тенетило Роман	750.00
204	Дерлиця Анна	1,000.00
204	Дерлиця Анна	500.00
219	Тарнофф Макарій	500.00
221	Химка Павло	500.00
221	Лесняк Іван	500.00
221	Засадний Володимир	1,000.00
221	Пустовий Степан	500.00
230	Макух Дмитро	1,000.00
238	Медвідь Ричард	1,000.00
239	Свічинський Володимир	500.00
240	Тимків Михайло М.	500.00
240	Тимків Михайло М.	10,000.00
241	Шаравара Антоніна	1,000.00
243	Тупиця Ксеня	500.00
243	Тупиця Ксеня	500.00
259	Гізовський Андрій	1,000.00
279	Оленчук Микола	1,000.00
289	Петришин Пилип	500.00
292	Терлецький Михайло	500.00
292	Федишин Михайло	1,000.00
292	Терлецький Михайло	1,000.00
295	Іваницький Микола	1,000.00
311	Салітський Ева	500.00
330	Швайковська Текля	750.00
338	Газдайка Іван	1,000.00
356	Королько Текля	500.00
361	Бих Петро	1,000.00
361	Бих Петро	1,000.00
364	Заблотовський Володимир	1,000.00
370	Мосович Марія	150.00
371	Моссора Анна	500.00
397	Сиротюк Іван	500.00
408	Курман Ілля	500.00
408	Курман Ілля	1,000.00
418	Зубик Василь	500.00
440	Леміцький Мирослав	1,000.00
	Разом	81,800.00

ПРИБУТКИ ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1982 РОКУ

Членські вкладки	$281,598.48
Відсотки від:	
Банків	$361.54
Бондів	264,653.41
Гіпотечних позичок	23,634.24
Членських позичок	1,481.67
Уділів	1,582.17
Разом	**$291,713.03**
Прибутки:	
Реальності в Кергонксоні, Н. Й.	$2,873.65
Книгарні й друкарні	104.512.26
Звороти:	
Асекурація	$467.18
Книжки і друки	12.15
Загальні канцелярійні видатки	32.64
Податків від заморґеджованих реальностей	1,072.00
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	12,593.01
Канадських податків і пенсійних оплат працівників	1,20
Премії шпитального забезпечення працівників	386.22
Коштів за телефон	9.03
Реасекурація	13,000.00
Коштів публікації „Свободи"	16,945.70
Разом	**$44,521.13**
Різні прибутки:	
Пожертви до Фонду Наглої Потреби	$4,513.10
Пожертви до Братського Фонду	2,052.50
Разом	**$6,564.60**
Інвестиції:	
Сплачено гіпотечних позичок	$32,444.24
Сплачено членських позичок	10,139.58
Дозрілі і продані бонди	357,022.88
Разом	**$399,606.70**
Разом прибутки за лютий 1982	**$1,131,390.85**

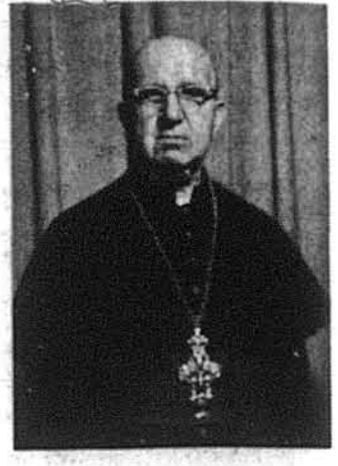
ВИДАТКИ ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1982 РІК

Виплата членам:	
Повернені вкладки	$309.15
Грошові звороти	37,554,51
Посмертні допомоги	81,800.00
За дозрілі вивінувальні грамоти	70,365.50
Допомога з Фонду Братського	1,410.00
Вкладки за дітей, родичі яких померли	320.84
Премії за реасекурацію	485.21
Разом	**$192,245.21**
Видатки:	
На реальності в Кергонксоні, Н. Й	14,421.19
Друкарні і книгарні	108,820.46
Організаційні видатки:	
Оголошення	$10,532.50
Лікарське бадання нових членів	99.30
Кошти подорожей обласних організаторів	445,38
Винагорода відділових організаторів	600.00
Винагорода обласних організаторів	1,833.33
Винагорода відділових секретарів	68,26
Кошти обласних засідань	219.50
Кошти конвенції	183.02
Разом	**$13,981.29**
Платні забезпечення і податки:	
Премії за шпитальне забезпечення працівників	$11,626.20
Пенсійна оплата працівників	433.33
Платня головних урядовців	9,958.33
Платня працівників	31,491.11
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	14,689.93
Канадські податки і пенсійні оплати працівників	2.40
Видатків від заморґеджованих реальностей	72.25
Разом	**$68,273.55**
„Свобода" за орган	60,000.00
Загальні адміністративні видатки:	
Кошти телефону	$231.28
Загальні канцелярійні видатки	1,189.19
Поштові оплати	920.00
Обслуга машин	2,055.68
Загальні кошти подорожей	430.07
Кошти друків і приборів	1,271.36
Кошти канадської канцелярії	125.00
Книжки і друки	131.59
Оплати до асекураційних урядів	20,776.06
Банкові оплати	6,201.26
Кошти річного засідання	6,100.00
Кошти за актюарія і статистики	736.35
Разом	**$40,167.84**
Різні видатки:	
Коштів укр. публікації	$17,500.00
Відсотки від закуплених бондів	6,140.41
Відсотки від посмертних запомог	66.92
Пожертви	9,388.00
Разом	**$33,095.33**
Інвестиції:	
Поз. для корпорації Дому УНСоюзу	$400,000.00
Уділено позички на підклад грамот	24,881.02
Закуплено бонди	296,750.00
Закуплено уділи	1,566.17
Капітальний ремонт на Союзівці	1,263.51
Закуплені друкарські машини	92.10
Разом	**$724,552.80**
Разом видатки за лютий 1982	**$1,255,647.67**

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

з кінцем січня 1982	$398,884.86
Прибутки за лютий 1982	1,131,390.85
Разом	**$1,530,275.71**
Видатки за лютий 1982	1,255,647.67
Готівка з кінцем лютого 1982	**$274,628.04**

50-ліття священства о. прелата Василя Середовича

Отець-прелат Василь Середович

Бувають моменти в житті людини, які глибоко врізуються в пам'ять і стають незабутніми. Такі незабутні хвилини в своєму житті пережив о. митрат Василь Середович, парох церкви Св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й., відзначаючи 50-річчя свого священства.

Півсторіччя служіння своїй рідній Церкві і народові, виповняючи на нього наложені обов'язки совісно, жертвенно, з повною посвятою, часто аж до самовідречення,—це безсумніву велика подія в житті Ювілята, це радісний ювілей, що його не забувається.

Ювілей теж залишив незатерту пам'ять у серцях вірних парафіян і цілої української громади Сиракюз та широким відгомоном відбився у місті: місцева американська преса присвятила багато уваги особі Ювілята, поміщуючи статті з насвітленням успішної праці отцямитрата В.Середовича.

Ювілейний комітет, в склад якого ввійшли майже усі церковні і світські наші організації і товариства, на чолі з д-ром Мироном Ткачем вив'язався зі своїх завдань добре, підготовив всі ювілейні святкування і видав чепурно оформлену книжечку-альбом.

У неділю, 21-го березня, Ювілят-парох відправив у сослуженні священиків молебень, дякуючи Всевишньому за всі ласки. Під час молебня Владика Василь Лостен виголосив відповідну до хвилини проповідь, наголошуючи значення священичого стану, при цьому характеризуючи діяльність Ювілята і його заслуги для нашої Церкви. Увечорі того дня у репрезентативному ресторані відбувся бенкет з участю близько п'ятисот парафіян, довколишніх священиків, як також гостей з далеких міст.

Прибула родина і приятелі Ювілята з Клівленду й Торонта, були також представники американського адміністраційного й політичного світу.

Бенкетом зручно проводив д-р Мирон Ткач. Владика Василь Лостен провів молитву. Була коротка мистецька програма: церковний хор під орудою мґр Марусі Качмар відспівав декілька релігійних пісень. Михайло Пінкасевич зі своїм хором виконав кілька пісень і на кінець—„Многая Літа" для Ювілята. Сестри Христя і Уляна Клюфаси відограли на бандурах і відспівали кілька пісень, за що зібрали рясні оплески.

Після програми слідували промови: довголітній колишній сотрудник отцямитрата В.Середовича о. монсеньйор Йосиф Шоловка в теплих словах згадав гармонійну співпрацю з Ювілятом, а о. шамбелян Петро Липин говорив з гумором про теологічні дні в Перемишлі. Місцевий римо-католицький єпископ Томас Костелло щиро ґратулював Ювілятові за його успішну і корисну працю.

Прочитано було деклярацію посадника міста П.Александра, який проголосив день 21-го березня Днем о. шамбеляна Василя Середовича. Від колишніх сотрудників-отців промовляв ще о. Богдан Кінь, який висловив радість, що міг співпрацювати із Ювілятом, та вручив гроші від цих сотрудників на фонд Ювілята для виховання священиків.

На кінець промовив сам Ювілят, у своєму слові змалювавши перші роки душпастирської праці на Лемківщині, далі роки поневіряння в Німеччині після Другої світової війни і вкінці—життя у цій країні. Отець-митрат сердечно дякував усім своїм парафіянам, що разом з ним довершили багато добрих діл. Парафіяни, зібрані тут, підходили по бенкеті до Ювілята і складали йому побажання.

Великою радістю для всіх було те, що цього самого дня Владика Василь Лостен вручив Отцеві-Ювілятові Грамоту Святішого Отця Папи Римського Івана Павла II, якою піднесено Ювілята отця-митрата до гідности Прелата. Їх Блаженство Патріярх Йосиф переслав Ювілятові свої благословення.

Н.Н.

СТАН ЧИННИЙ		СТАН ДОВЖНИЙ	
Готівка	$274,628.04	Фонди:	
Бонди	33,073,500.54		
Уділи	590,734.66		
Гіпотечні позички	3,024,605.19	Забезпеченевий	$46,048,405.63
Позички на грамоти	746,220.43	Братські	235,030.09
Реальності	626,864.69	Сирітський	274,288.02
Друкарські і електронічні машини	230,599.24	Захисту	322,093.50
Поз. для Корпорації Дому УНС	8,400,000.00	Наглої потреби	89,735.55
Авторське право	2,400.00		
Разом	**$46,969,552.79**	**Разом**	**$46,969,552.79**

УЛЯНА ДЯЧУК

головний касир

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1982 РІК

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ЛЮТІМ 1982 Р.

Ч.В.	Організатор	Придбав у лютім	Сума забезпечення		Разом у 1982
	Округа АЛЕНТАВН				
47	Анна Гарас	1	$5,000	1АДД	3
143	Анна Мандзюк	1	1,000		1
288	Д. Мушастий	1	1,000		1
369	П. Крепіч	1	1,000		1
	Разом	4	$8,000	1АДД	
	ОКРУГА БОСТОН				
238	Анна Ремік	3	$13,000		4
307	Д. Ґалонжка	5	16,500		6
	Разом	8	$29,500		
	Округа БОФФАЛО				
40	Ірена Свистун	1	$2,000		1
360	І. Гаврилюк	1	1,000		2
	Разом	2	$3,000		
	Округа ЧИКАҐО				
22	Олена Олек	1	$10,000		1
107	В. Ванджула	1	1,000		1
114	Ольга Бережан	2	2,000		2
221	М. Карачевський	2	3,000		3
379	В. Семків	1	500		3
	Разом	7	$16,500		
	Округа КЛІВЛЕНД				
112	Марія Капраль	1	$1,000		1
166	Оксана Мельник	1	1,000		1
222	Я. Кришталович	1	1,000		1
240	С. Воляник	1	1,000		2
	Разом	4	$4,000		
	Округа ДЕТРОЙТ				
94	Р. Татарський	8	$37,000		8
174	А. Слюсарчук	1	1,000		1
292	Стела Федик	1	1,000	1ТР	4
	Разом	10	$39,000	1ТР	
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ				
25	Квітка Стецюк	1	$1,000		2
170	В. Білик	1	2,000		
	Галина Гаврилюк	5	13,000	2АДД	6
	Разом	7	$16,000	2АДД	
	Округа МІННЕАПОЛІС				
345	М. Каркоць	2	$20,000		2
	Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
434	Олександра Дольницька	1	$1,000		2
465	Текля Мороз	1	2,000		1
	Разом	2	$3,000		
	Округа НЮАРК				
37	Ольга Осередчук	1	$1,000		1
172	В. Осадчук	1	1,000		1
214	О. Твардовський	1	1,000		1
371	Ю. Баранюк	1	1,000		2
	Разом	4	$4,000		
	Округа НЮ ГЕЙВЕН				
52	П. Пилипець	1	$500		1
59	Д. Стець	1	1,000		
	Т. Сливінський	2	6,000	1АДД	3
67	Марта Кордуба	2	4,000		2
254	Б. Романишин	1	1,000		1
	Разом	7	$12,500	1АДД	
	Округа НЮ ЙОРК				
5	М. Хоманчук	1	$5,000		1
88	В. Квас	10	18,00	2АДД	
	Марія Ганкевич	1	1,000		
158	Емілія Саноцька	1	3,000		1
184	Б. Ластовецький	1	1,000		1
194	М. Юзенів	2	1,500		1
200	І. Пригода	4	20,000		4
204	В. Палідвор	2	5,000		2
	Разом	22	$54,500	2АДД	
	Округа НІЯҐАРА (Канада)				
416	Катерина Онуфрик	1	$1,000		4
427	П. Дяків	2	11,000		2
451	Є. Омельченко	3	7,000		3
458	Д. Пищ	3	20,000		2
	Разом	9	$39,00		
	Округа ПЕРТ АМБОЙ				
353	В. Оріховський	2	$6,000	1АДД	2
372	Й. Ярема	1	3,000		2
	Разом	3	$9,000	1АДД	
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
10	С. Гавриш	2	12,000		4
45	В. Колінко	1	5,000	1АДД	2
83	С. Гавриш	4	6,000		6
163	Т. Дуда	1	1,000		3
261	П. Аркотин	1	1,000		1
347	С. Гавриш	1	5,000	1АДД	
	Дарія Цапар	2	4,000		3
375	П. Тарнавський	1	1,000		3
430	І. Кніґницький	1	1,000		4
	Разом	14	$26,000	2АДД	
	Округа ПІТТСБУРҐ				
113	І. Ярчак	1	$1,000		1
120	Анна Рефт	1	10,000		1
161	А. Джула	4	10,000		4
481	Гелена Возняк	1	1,000		1
	Разом	7	$22,000		
	Округа РОЧЕСТЕР				
217	Т. Кубарич	1	$1,000		5
316	В. Гавриляк	4	3,500		6
367	М. Лилак	2	2,000		
	В. Попович	2	2,000		5
	Разом	9	$8,500		
	Округа СКРЕНТОН				
123	І. Голик	1	$5,000	1АДД	2
	Округа ШАМОКИН				
1	Ю. Поляник	2	$3,000		
31	М. Стак	1	1,000	1ТР	1
78	І. Петрунцьо	2	2,000		2
164	Т. Бутрей	2	10,000	2АДД	2
242	Й. Чабан	3	11,000	1АДД	3
	Разом	10	$27,000	3АДД	
	Округа СИРАКЮЗИ-ЮТИКА				
38	С. Ґонза	3	$3,000		3
	Округа ТОРОНТО (Канада)				
407	В. Дідюк	2	$2,000		5
408	Люба Курман	1	5,000		1
418	В. Дідюк	1	1,000		1
432	Б. Зорич	3	5,000		5
442	С. Левицький	2	6,000	1АДД	2
	Разом	9	$19,000	1АДД	
	Округа ТРОЙ				
57	М. Савків	2	$11,000		2
191	В. Колодій	2	5,000		2
266	В. Варшона	1	1,000		1
	Разом	5	$17,000		
	Округа ВІЛКС БЕРИ				
169	В. Стефурин	2	$7,000		4
	Округа ВУНСАКЕТ				
206	Л. Гардінк	1	$1,000		1
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ				
368	Б. Дейчаківський	1	$1,000		1

ЗДОБУТКИ ОКРУГ У ЛЮТОМУ 1982 Р. УНСОЮЗУ

П.Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у лютому	РАЗОМ у 1982 Р. членів	РАЗОМ у 1982 Р. на суму	АДД
	ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ					
1.	Філядельфія	39	14	41	$96,000	8
2.	Піттсбурґ	18	7	7	22,000	—
3.	Шамокин	21	10	12	31,000	3
4.	Алентавн	13	4	6	10,000	1
5.	Скрентон	7	1	2	10,000	2
	Вілкс Бери	9	2	5	11,000	—
	Разом	107	38	73	$180,000	14
	ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ					
	Балтімор	9	—	1	$1,000	—
	ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ					
1.	Ню Йорк	33	22	39	$90,000	5
2.	Сиракюзи-Ютика	14	3	4	6,000	—
3.	Рочестер	10	9	16	19,000	1
4.	Трой	7	5	5	17,000	—
5.	Боффало	9	2	3	4,000	—
	Разом	73	41	67	$136,000	6
	ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ					
1.	Нюарк	22	4	5	$4,500	—
2.	Джерзі Ситі	11	7	9	18,000	2
3.	Перт Амбой	13	3	8	31,000	3
4.	Пассейк	6	—	—	—	—
	Разом	52	14	22	$53,500	5
	ОКРУГИ ІЛЛИНОЙ, МИШИҐЕН І ОГАЙО					
1.	Чікаґо, Ілл.	34	7	15	$32,500	—
2.	Детройт, Миш.	20	10	21	74,000	1
3.	Клівленд, Огайо	21	4	5	5,000	—
4.	Янґставн, Огайо	9	—	2	6,000	—
	Разом	84	21	43	$117,500	1
	ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ					
1.	Ню Гейвен, Конн.	18	7	9	$14,500	1
2.	Бостон, Масс.	6	8	15	46,500	2
3.	Вунсакет, Р. Ай.	6	1	4	10,000	—
	Разом	30	16	28	$71,000	3
	ОКРУГИ ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ					
1.	Центральна	6	—	1	$3,000	—
2.	Міннеаполіс, Мінн.	6	2	2	20,000	—
3.	Ст. Луїз, Мо.	5	—	1	1,000	—
	Разом	17	2	4	$24,000	—
	Необ'єднані Відділи в Америці	22	1	9	$40,000	3
	ОКРУГИ КАНАДИ					
1.	Торонто, Онт.	25	9	15	$28,000	1
2.	Монтреаль, Квеб.	8	2	3	4,000	—
3.	Ніяґара, Онт.	9	9	12	42,000	—
4.	Захід Канади	19	—	—	—	—
	Разом	61	20	30	$74,000	1
	ЗАГАЛЬНА СУМА	455	153	277	$697,000	33

ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ
головний організатор

У Кергонксоні відзначили день народження Патріярха

В неділю, 21-го лютого ц.р., на зарядження філядельфійської Митрополії по всіх українських католицьких церквах відправлено Служби Божі за здоров'я Блаженнішого Патріярха Йосифа. І в церкві Пресвятої Трійці у Кергонксоні, Н. Й., о. д-р Богдан Волошин відправив о 11 год. перед полуднем торжественну Службу Божу в намірені Патріярха Йосифа. Під час Богослуження він виголосив коротку змістовну проповідь. Нав'язуючи до Послання Патріярха, яке він написав до ґєрархії і українського народу з нагоди 90-річчя народин, підкреслив тяжкий життєвий шлях Блаженнішого, а особливо 18-річне заслання в Сибіру, де він терпів, але не покаявся і не заломився аж до свого чудесного визволення. До Служби Божої, яку закінчено „Многоліттям" і „Молитвою за Патріярха", гарно співав церковний хор під диригентурою д-ра Олега Волянського.

Після Служби Божої у церковній залі, де на чоловій стіні виднів образ Патріярха Йосифа, відбулася Святочна Академія, яку відкрив д-р Микола Барусевич, голова Відділу Патріярхального Товариства. Привітавши гостей і численно зібраних мирян, д-р Барусевич підкреслив духову велич Блаженнішого Патріярха, який все своє життя, серце і сумління віддає українській багатостраждальній церкві і народові, та відчитав програму свята.

Свято започаткував місцевий хор під диригуванням д-ра О. Волянського, проспівавши „Молитву за Патріярха", а д-р М. Барусевич прочитав привітання з нагоди 90-річчя уродин і 65-річчя священства Патріярха Йосифа, яке присутні, вставши, прийняли довгими оплесками. Учні 6-ої кляси (п-і Равлюк) Орест Лебедович і Ярко Кострюк продеклямували „Обранець Провидіння" Р. Завадовича. Змістову і добре опрацьовану святочну доповідь виголосив Андрій Бук, голова Комітету Т-ва „Св. Софія"— в Гантері. Відтворивши життєвий шлях Патріярха, про який він сам сказав коротко і скромно на одному з попередніх ювілеїв в Римі, доповідач зупинився детально на деяких епізодах з життя Блаженнішого. Він згадав день 22-го грудня 1939 року, коли на Святоюрській горі Слуга Божий Андрей Шептицький таємно висвятив ректора Духовної семінарії о. д-ра Йосифа Сліпого на Митрополита. Нововисвячений Митрополит добачав у тому Боже Провидіння. „Я терпів і ти терпітимеш. Ти мусиш терпіти за українську Церкву".

Коли в червні 1941 року вибухла німецько-большевицька війна, над головою Кир Йосифа повис смертоносний Дамоклів меч. Поліція і НКВД шиканували і знущалися над Митрополитом. Першого листопада 1944 року відійшов у вічність Мойсей української Церкви Митрополит Андрей Шептицький і на плечі Кир Йосифа ліг увесь тягар відповідальности за долю нашої Церкви. 11-го квітня 1945 року Митрополита Йосифа і всіх єпископів нашої Церкви ув'язнено. Почався сумний, важкий і довгий похід нашого Митрополита на Голготу — 18-річне заслання на сибірську каторгу, про яке Первоієрарх дуже мало говорить, а передають співзасланці Сибіру. Митрополит терпів, карався, але він не заломився аж до свого чудесного визволення, бо було написано „Ти мусиш терпіти за Українську Церву".

У 1963 році Москва за старанням Папи Івана XXIII звільнила Йосифа Сліпого і дозволили йому виїхати до Риму, де він на Ватиканському Соборі у присутності 2,400 Отців Собору поставив вимогу піднести Києво-Галицьку Митрополію до гідности Патріярхату. Папа Павло VI підніс його до гідности Кардинала і надав титул Верховного Архиєпископа.

Наступних 19 років Патріярхат започаткував новий розділ нашої церковної і народної історії. Багато змінилося за цей час у Вічному місті Римі. Український Рим не впізнати: Собор св. Софії, Патріярший двір, церква свв. Сергія і Бакха, Український Католицький Університет, український Чин Отців Студитів, велика бібліотека, музей, грубі томи церковних праць, Товариство св. Софія — Патріярший фонд. Це справді неповторний вклад праці нашого Ісповідника Блаженнішого Патріярха Йосифа, яка вже сьогодні дала певні овочі, доказом чого є останні синоди — привернення помісности УКЦеркві.

Одначе Патріярх не послаблює своєї праці, своїх старань: сталим кличем „За єдність Церкви і народу" закликає до єдности і згоди, бо УКЦерква ще не вповні узнана Патріяршою Церквою. Свою доповідь прелеґент закінчив двома візіями-пророчими снами, які Патріярх Йосиф мав у Сибіру. Перший — що він знаходиться в Римі і його вітає Вселенський Архиєрей здійснився 19 років тому. Другий сон, „що він бачив українську Церкву в тріюмфі Воскресення. У Львові церкви відкриті, народ веселий і щасливий, спішить до Святоюрського собору подякувати Господеві за свободу церкви і народу" — покищо не здійснився. Але він здійсниться, бо після Великої П'ятниці наступить славне Воскресення, а хресна дорога нашого Блаженнішого Ювілята прискорить цей день здійснення довголеліяної мрії, і він засяде на Святоюрській горі, як Патріярх Всієї Руси-України у Вільній Україні.

Доповідь присутні прийняли довготривалими оплесками.

Хор проспівав ще дві пісні: „Услиши, Господи" Лаврівського" і „Нехай сповняться..." Веделя.

Свято закінчено „Многоліттям" для Патріярха, яке проспівали всі присутні, а хор дуже гарно заспівав молитву: „Боже Великий Єдиний...".

Після Академії присутні зложили 1,105 дол. для Т-ва Св. Софія — патріярший фонд. Д-р М. Барусевич подякував за пожертви і виконавцям програми та попросив на каву і солодке.

М.Б.

Браво !

Яка несподівана радість! Трапилася вона мені і всім тим нечисленним слухачам, що мали щастя бути на закритому пробному концерті, в неділю, 21-го березня 1982 року, в залі Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку. Особисто, моя радість була збільшена ще тим фактом, що поруч мене сидів як слухач ніхто інший, а сам „Мистер Бандура", сказавши по-американському, а по нашому, українському, дорогий наш, улюблений композитор, диригент і бандурист-віртуоз Григорій Китастий.

Хто ж справив нам цей мистецький музичний пир? Відповім сміливо, без ніяких застережень: це нова високої кляси музично-вокальна група бандуристів, яка саме тепер постала при Школі Кобзарського Мистецтва в Ню Йорку, і якою адмініструє невтомний ентузіяст М. Чорний, під назвою ансамбль бандуристів „Гомін степів" — та під мистецьким керівництвом молодого Юліяна Китастого.

Перша річ, яка зразу дивує вас, — це їхнє високе технічне опанування гри на бандурі, поруч із глибоким відчуттям і мистецьким переданням особливого, унікального кобзарського мистецтва України, яке може полонити не тільки українське серце, але здивувати і заворожити кожного музично освіченого чужинця.

Коли я їх, оцих молоденьких ентузіястів кобзарського мистецтва, слухаючи заворожений, в думках благословив, мені згадався, мов живим, перший виступ Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка, як тільки вона появилася була в Західній Україні, вирвавшись із московсько-большевицького пекла. Сиділи вони усі з бандурами, грали і співали без диригента. Їхній мистецький керівник Г. Китастий сидів тоді поруч, грав і співав, як і кожний із виконавців, даючи тільки непомітно знак, коли починати. Скільки то десятків років минуло від того їхнього концерту, а я і досі, як тільки згадаю, переживаю до сліз зворушений їхніми: „Думи мої", „Реве та стогне Дніпр широкий", „Гей, злітались орли Гайдамики".

На такий же самий лад, без диригента, виконували молоденькі бандуристи Концертового Ансамблю свої точки. Особливо на увагу заслуговували виконані інструментальні твори для бандури, які вимагають високого технічного опанування гри на бандурі, як, наприклад, „Байда" Гната Хоткевича, або „Гомін степів" Г. Китастого. А коли вони заграли і заспівали жартівливі пісні у дуже швидкому темпі, Григорій Китастий шепнув мені до вуха: „Їх не лякає ніяка швидкість", мавши на увазі техніку гри на бандурі.

Можна б тут простежити кожний твір, бо всі вони були цікаві і ефективні, та перш за все, виконані наскрізь музикально, але не буду цього робити з тої простої причини, щоб стаття не вийшла задовга, бо знаю з досвіду, що читачі не дуже то люблять довгих розповідань, а я хотів би, щоб якнайбільша кількість їх це прочитала і при найближчій нагоді поспішила послухати цей ансамбль, а що важніше, щоб наші громади запрошували до виступів цих молоденьких кобзарів. Повірте, що будете мати велику насолоду. І не забудьте заохотити своїх знайомих американців, вони вам будуть вдячні за це.

Закінчу своє коротке звідомлення про концерт Концертового Ансамблю при Школі Кобзарського Мистецтва" в Ню Йорку викликом: „Браво, бравісимо!" і побажанням молодим кобзарям і дальшого росту до вершин.

Роман Левицький

Відбувся Окружний З'їзд СУА у Чикаґо

Коли танують останні сніги, а перший подув теплого вітру віщує прихід весни, представниці Відділів Союзу Українок Америки — Округи Чикаґо, з'їжджаються на свій річний з'їзд. До Округи Чикаґа належить 12 відділів, які сягають так далеко, як Міннеаполіс і Ст. Пол, Міннесота; Милвокі й Вискансин Деллс, Вискансин; Геммонд, Індіяна. Сім відділів знаходиться у Чикаґо, та, однак, членство вбільшості розпорошене в різних дільницях великого міста.

З'їзд відбувся у неділю, 7-го березня ц.р., в домівці СУА. Присутніми були 32 делеґатки, що репрезентували десять відділів Округи, та 13 членів Окружної Управи. Тільки два відділи з далекої Міннесоти не були заступлені. На З'їзд приїхала представниця Екзекутиви СУА, заступниця голови, Лідія Гладка. Її присутність надала З'їздові особливої поваги, а доповідь, яку вона виголосила у другій частині З'їзду, всі вислухали з увагою і вдоволенням.

У першій частині З'їзду звітували голови відділів та члени Окружної Управи, насвітливши працю в своїй каденції. І так в окремих відділах відбувалися цікаві доповіді-ґутірки, враження з подорожей з висвітлюванням прозірок; курси: вишивання, обрядового печева, виготовлення прикрас на ялинку, родинно святочні зустрічі тощо. Різдвяні й великодні базари, часто сполучені з виставками народного мистецтва, були матеріяльною підставою усіх відділів. Влаштували декілька культурно-розвагових імпрез, як також деякі відділи піддержували зв'язки з американськими музеями й бібліотеками. Великим досягненням СУА є світличка „Садочок казок", який з великим успіхом провадить 29-ий Відділ уже впродовж двадцяти років.

Усі відділи були включені в допомогову акцію Суспільної Опіки. Велика жертвенність членства уможливила відділам приділювати стипендії та допомагати найбільш потребуючим. Слід згадати добрим словом референтку Суспільної Опіки Стефанію Борович, яка померла в серпні 1981 року. На протязі кількох років вона очолювала також Бюро Суспільної Опіки та весь свій час і труд присвятила тим, які потребували помочі, потіхи чи поради.

Працю усіх відділів координувала Окружна Управа. В червні 1981 року при співпраці відділів дуже успішно відбувся „День Союзянки". Голова Округи, чи її заступниці репрезентували СУА в усіх важливіших подіях і імпрезах, які спільно відзначала ціла чикаґівська громада.

Після дискусії над звітами представниця Головної Управи Лідія Гладка висловила признання Окружній Управі й відділам за велику й корисну працю. Зокрема відзначила вона 36-ий Відділ, на середньому півдні Чикаґо, який в цьому році святкуватиме своє 50-ліття. Потім вона вручила уступаючій голові Округи Марії Семків почесну грамоту від Головної Управи СУА, як вияв вдячности за трирічну працю на пості голови під щирі оплески усіх присутніх.

У другій частині З'їзду Лідія Гладка, яка є не тільки заступницею голови ГУ СУА, але також очолює Округу Ню Джерзі, виголосила доповідь — „Конкретні завдання СУА". В доповіді вона порушила ряд актуальних проблем: збільшення членства; творення молодечих відділів; організування вільного членства; приєднування передплатниць „Нашого Життя" та фінансова підтримка журналу в формі датків і оголошень. Приєднування членства для Українського Музею, який є власністю всього членства СУА, та всієї української громади. Звукозаписи й збирання спогадів та знимок з історії українського поселення в ЗСА.

Жіноча Конференція, як плятформа для об'єднання всього українського жіноцтва, заплянована на осінь 1982 року. Створення 100-тисячного Фонду ім. Олени Лотоцької, як бази для існування СУА. В заключенні своєї доповіді Лідія Гладка заявила, що обов'язком Окружних Управ є заохотити членство до активнішої праці, щоб сповнити усі ці накреслені пляни СУА. Довше зупинилась над справою Українського Музею, щоб заохотити членство СУА в Чикаґо, а через них і громадянство, до більшої підтримки Музею, яка дотепер була мінімальною. Від кількости членства в різних стейтах залежить фінансова допомога від стейту й різних фундацій. Музей є на найвищому рівні сучасного музейництва, тому він заслуговує на увагу й підтримку всієї української громади. Через те, що Музей знаходиться у світовій метрополії, в Ню Йорку, він є репрезентацією української культури у вільному світі. — Щодо Українського Музею в Чикаґо, вона сказала, що СУА ставиться з найбільшим признанням і також заохочує членство до підтримки й співпраці.

Три перші точки доповіді Комісія ухвал включила у резолюції З'їзду. Окружний З'їзд на пропозицію голови Номінаційної комісії Марії Гриневич вибрав нову Окружну Управу в такому складі: голова — Евстахія Струтинська; перша заступниця — Галина Коленська; друга заступниця — Марія Наваринська; протоколярна секретарка — Єлена Турула; кореспонденційна — Ліна Басюк; касирка — Христина Ґаст. Референтки: організаційна — Марія Гриневич; виховна — Ірина Олексюк; культурно-освітня — Марія Юзефович; пресова — Ярослава Панчук; референтка мистецтва й координатор Музею — Володимира Демус; суспільної опіки — Віра Трощук; господарська — Анна Кучма. Контрольна комісія: Марія Семків, голова, Неоніля Бриджмен, Параскевія Завертайло — члени.

З нагоди З'їзду Окружна Управа призначила такі датки: 250 дол. на Пресовий Фонд „Нашого Життя", по 100 дол. — на Фонд ім. Олени Лотоцької, Конґрес СФУЖО, Український Музей в Ню Йорку, Український Музей у Чикаґо.

З'їзд закінчено відспіванням гимну Союзу Українок.

Ярослава Панчук
пресова референтка

В останню дорогу відпроваджено св. п. Михайла Терлецького

Дня 27-го січня 1982 року у Дітройті на 55-му році життя по довгій та тяжкій хворобі відійшов у вічність св. п. Михайло Терлецький.

Член СУМ-А, керівник танцювальної ланки юного СУМ-А при Осередку „Київ", Дітройт-Захід, та член О В Ф св. п. Михайло Терлецький народився в Заболотові, Західня Україна, де з молодих років вже належав до юнацтва ОУН, яке защепило в ньому любов до України і українського народу.

Св.п. Михайло був добрим танцюристом і вчив цього мистецтва молодь. Він був одружений і залишив дружину Йоанну та двох дітей—дочку Анну з чоловіком та трьома дітьми і сина Романа, брата Івана з родиною, сестру Марійку з родиною та інших рідних в Україні і на імігpації.

Св. п. М.Терлецький був українським патріотом, правдивим християнином, добрим мужем та батьком і дідусем.

Похорон відбувся в Дітройті 30-го січня з церкви Івана Хрестителя. Похоронні відправи відправив о. парох крилошанин Йосиф Шарий при численній участі друзів та знайомих.

Після відправи Михайла на вічний спочинок на запрошення дружини зібралися друзі та знайомі в Українському Народному Домі на поминки. Земляк Спочилого Дмитро Костенюк відкрив поминки і попросив о. Шарого провести молитву.

На бажання родини о. Шарий проводив програмою поминок. Дочка Спочилого привітала присутніх та подякувала всім, що прийшли віддати останню пошану її св.п. батькові. Григорій Королишин розповів про життя друга Михайла під час його побуту в Америці.

На бажання родини та на заклик Г.Королишина, переведено збірку на Фонд Оборони України, яка принесла 216 долярів; зі сумою, яку перед тим зібрано на панахиді, разом збірка дала 916 долярів.

Цю суму дружина в порозумінні з родиною розподілили так: на Фонд Оборони України —200 дол.; на видавничий фонд „Шляху Перемоги"—50 дол.; на будову української католицької катедри у Вашінгтоні—100 дол.; на церкву Івана Христителя в Дітройті-Захід—100 дол.; на Вищу школу українознавства при церкві Непорочного Зачаття у Дітройті-Схід—100 дол.; на сумівську оселю „Київ" у Дітройті—100 дол.; на допомогу „Брат—братові", для втікачів із Польщі-100 дол.; на дослідження хвороби рака Мишиґен Кенеер товариства—100 дол.; на сумівський журнал „Крилаті"—66 дол.

На закінчення о. Шарий попросив до слова брата покійного Івана Терлецького, який подякував від родини усім, які будь-чим спричинились до полегші родині в їх тяжкому горі, а також прислужилися Спочилому ще за життя, а тепер прийшли відпровадити його в останню дорогу.

Останнім прощав Спочилого Г.Королишин. Від СУМ-А, організацій УВФ, від управи Оселі „Київ", та осередку СУМ-А. Він висловив всій родині Покійного найсердечніші співчуття в їхньому великому горі, а жертводавцям щире українське спасибі.

Г.Королишин

УВУ в світовому університетському Довіднику

Найбільш авторитетним міжнародним університетським довідником уважається сьогодні англомовний „The World of Learning", який з'являється щорічно від 32 років. Він появляється у двох томах (2136 стор. великого формату) у 1981-82 рр. у Лондоні й приносить зв'язкі інформації про всі акредитовані (офіційно визнані) університети цілого світу, в поазбучному порядку за англійськими назвами держав, і поазбучним порядком міст, в яких знаходиться університет чи університети.

В кожній довідці подано, крім назви, адреси та числа телефону даного університету, рік заснування, характер визнання, викладову мову, прізвища ректора, проректора, деканів, директора канцелярії та керівника бібліотеки. Потім подано число викладачів та студентів і титули основних видань. Після даних є за факультетами й поазбучно прізвища звичайних професорів, з поданням викладаного предмету.

Український Вільний Університет реєстрований в цьому Довіднику точно від 10 років. При ньому виразно зазначено: приватний, державно визнаний, що, звичайно, має велике значення для визнання дипломів і здобутих „кредитів" (вислуханих годин із складеними колоквіями чи іспитами), чи взагалі всяких „транскриптів (посвідок про хід навчання).

Характеристично, що університети СССР подані не за поодинокими „союзними республіками", але всуміш—за азбукою міст. Державну приналежність даного університету можна пізнати тільки по адресі, в якій зазначена назва „союзної" республіки. Вражає, що назви міст подані за російським звучанням, а не за мовою даної країни (Кієв, Львов, Черновци, Ровно; при „Днепропетровскому" університеті подано його дивовижну назву „Тристаліття Унії Росії з Україною).

При університетах чомусь подається тільки прізвища адміністрації, а не подається прізвищ професорів за факультетами: чи вони мають бути „засекречені", чи може „чистки" бувають настільки часто, що це впадало б у вічі при порівнянні річників. Якщо на СССР припадає ледве 80 стор., то на З'єднані Стейти Америки випало аж 375 стор., тобто на приблизно три і пів рази стільки. Звичайно, порівняння є остільки трудне, що в американських університетах є подані професорські колегії (до речі, не в усіх), чого нема в „Союзі". Все таки, диспропорція разюча і вимагала б спеціяльної студії.

Дописи з життя громад, установ, організацій чи осіб мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками й писати розбірливо. Дописи слід надсилати до десяти днів після відбуття даної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи й правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища, не скорочуючи їх. У випадку англійських імен чи назв треба дати в дужках і їх.

В ПОКЛОНІ ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ

Чикаґо

На протязі багатьох років школа українознавства при українській православній парафії св. Володимира у Чикаґо влаштовує свято Тараса Шевченка для учнів, їх батьків та ширшого кола громадянства.

Цьогорічне свято відбулося в неділю, 21-го березня. Святочну доповідь прочитав Марко Павлик, учень 9-ої кляси, а заповідала точки програми Ліза Кашуба. Програма свята у виконанні дітей та молоді складалася з деклямацій, співу та виступу двох мистецьких одиниць ОДУМ-у у Чикаґо, члени яких є, чи колись були учнями школи українознавства.

Хор учнів під керівництвом учительки співу Марти Стадник виконав до слів Шевченка такі пісні: „Зацвіла в долині", „Тече вода", та „Садок вишневий коло хати". Точки співу розділяли деклямації цілих кляс чи поодиноких учнів. Деклямували—Валя Дудич, Анатолій Коновал, Зенко Горб та Рая Карасейчук, учениця 9-ої кляси, яка з почуттям розказала напам'ять довгу поему Т.Шевченка „Тополя".

Віра Бєлаяц на фортепіяні виконала „ Палішенел". Юний ансамбль бандуристів ОДУМ-у, яким керує Олексій Пошиваник, у складі 17 бандуристів у віці від 7-ми до 17-ти років, виконав „Думи мої", „Сонце гріє" та „Зійшов місяць".

Не дивлячись на те, що ця мистецька одиниця існує недовго, керівник її приклав багато старань і труду, і всі члени ансамблю не лише грають на бандурах, але й співають.

Струнний ансамбль ОДУМ-у, яким керує Віктор Войтихів, на закінчення свята виконав „Шевченківські мелодії", „Ой, під вишнею" в музичній обробці Ігоря Білогруда та „Заповіт".

Око

Міннеаполіс

Заходом Відділу УККА на Міннесоту у суботу ввечері, 27-го березня ц.р., відзначено 168-му річницю народження Т.Г.Шевченка. В програму входили: реферат, музична частина та виступ хору „Дніпро", деклямації.

Хоча це була субота і у місті відбувалися й інші імпрези, на залі була громада, яка завжди приходить на річниці Шевченка у березневі дні щороку.

Програму розпочала голова УККА Люба Менжега, яка підкреслила важливість і ролю Шевченка у відродженні нашого народу.

Інструментальний ансамбль української баптистської церкви Міннесоти в складі чотирьох осіб з гітарою та акордеоном, під керівництвом Анни Янковської відспівав дві пісні невідомих авторів з України—„Коли в житті тяжкі хвилини" та „Так недавно розцвітали квіти". Ці пісні, тужливо-настроєвого храктеру сподобилися присутнім.

Потім А.Семенюк прочитав доповідь „Тарас Шевченко—ідеолог нової України". Доповідач подав історичне підложжя українського відродження, почавши від скасування Запорізької Січі, з узгляднениям суспільних течій, літературних та культурницьких проявів. Доповідач підкреслив ролю Кирило-Методіївського Братства та його програми. Вислів тим ідеям, такий ясний і прозорий, дає Шевченко. Перед народом цільвільна Україна.

Дві добрі деклямації виголосили Софія Дмитренко і К.Вінярчик. При акомпаньяменті Олега Левицького Зоя Семенець проспівала „Ой, три шляхи широкії" муз. Я.Степового і „Нащо мені чорні брови".

Вкінці виступив наш улюблений хор „Дніпро", диригент Микола Бринель, акомпаньямент пяніста Петра Цареградського. Хор проспівав „Злітались орли" муз. Миколи Стеценка, „Встає хмара зза лиману" за Гр. Китастим та „Реве та стогне" в гармонізації Анатоля Авдієвського. Публіка встала і проспівала „Заповіт".

„Поховайте та вставайте, кайдани порвіте"—цей невмирущий клич-ідею залишив для всіх нас Тарас Шевченко.

В.Пакуляк

Бостон

Заходом УККА, Відділу у Бостоні, та при співпраці з молодечими Організаціями СУМ-А, Пласту та місцевої „Рідної Школи" у неділю, 21-го березня цього року, тут влаштовано святочну Академію в честь великого українського поета, Батька української нації—Тараса Григоровича Шевченка.

Академія розпочалася в 12-ій годині вполудне у виповненій залі парохії української православної церкви св. Андрія, де з приємністю можна було побачити багато української молоді.

Академію відкрито відспіванням невмирущого „Заповіту" Тараса Шевченка, що його виконав хор церкви св. Андрія під дириґентурою Данила Садового. В вступнім слові голова місцевого Відділу УККА мгр Орест Щудлюк коротко з'ясував ціль, значення і чому ми з року в рік це свято святкуємо. Потім він представив головного доповідача проф. Ю. Грабовича, з українського Відділу при Гарвардському Університеті. Реферат був науково цікавий змістом і викликав велику увагу присутніх, які винагородили проф. Ю.Грабовича гучними оплесками.

Дальше мистецьку програму перебрав і вів культурно-освітній референт Відділу Володимир Федорів. У програмі виступили: 25-ий Відділ СУМ-А, який виконав кілька добре підготованих пісень і деклямацій; гурток юнаків Пласту і учнів „Рідної Школи" виконав кілька пісень і деклямацій. Велику несподіванку зробив місцевий Відділ Союзу Українок: тріо—Оля Пастухів, Оксана Пясецька та Марія Возьнюк-Коннлі, відіграло на бандурі і гарно проспівало три пісні.

Артист Володимир Курило зворушлив присутніх своєю деклямацією „Послання", а Мирослав Вінтонів, „бостонський Ліберачі", заграв на фортепіяні три пісні. На кінець хор православної парохії св. Андрія проспівав три пісні і закінчив Свято другою частиною „Заповіту".

Свято закрив культурний референт, подякувавши всім виконавцям програми і всім тим, що прийшли, щоб звеличати це свято.

Д-р Іван Дідюк

Баффало

Цьогорічне Свято на честь Тараса Шевченка в Баффало, яке відбулося в неділю, 21-го березня, в Українському Домі „Дніпро", характерне тим, що виконавцями програми цього Свята були переважно молоді, а то й зовсім молоденькі сили. Участь старших у програмі обмежилася лише до деяких точок.

Святочну доповідь виголосив Ігор Чмола. Промовець зосередився на заповітах Шевченка, включивши до них, самозрозуміло, і заповіти, зібрані у творі з тотожною назвою „Заповіт". Зупинившись на словах „Заповіту" „І мене в сім'ї великій"... промовець підкреслив, що пом'янути Шевченка у всенаціональній вільній сім'ї покищо не можемо. Але коли взяти до уваги громаду (промовець мав на увазі українську громаду в Баффало), то вона таки могла б вшанувати Шевченка в одній великій сім'ї. Зауваження промовця було вірним, бо баффалівська українська сім'я, яка в цьому році віддавала поклін Тарасові Шевченкові, була значно меншою в порівнянні з попередніми роками.

„Заповіт" Шевченка на Святі відспівав дитячий хор місцевої української парафіяльної школи св. Миколая у фортепіяновому супроводі своєї учительки Ольги Чмоли. Крім цього хору, виступали ще дві інші юні хорові одиниці, а саме: хор 9-го Відділу Ю.СУМ-А „Батурин", у фортепіяновому супроводі пяніста Івана Доценка, і хор молодших юначок СУМ-А у супроводі двох молоденьких бандуристок — Лариси і Мирослави Михаськів. Керівником обидвох цих юносумівських хорових гуртків була мгр Христина Мороз.

З деклямацією виступив пластун-новак Марко Плешкевич, а 40-ий Курінь пластунок-юначок ім. княгині Ольги передав у інсценізованій формі поему Тараса Шевченка „Тополя". В головних ролях виступали: Катруся Пистрак — Дівчинка-Тополя, Тамара Коритко — Мати, Олеся Войчак — Ворожка. Дикторами були Лідія Цьолко і Андрій Пришляк.

На тлі оркестри „Лицарі України" під проводом інж. Миколи Стеценка поему „Розрита могила" продеклямувала Лідія Стеценко.

Крім Лідії Стеценко зі старших виступали ще: Емма Доценко, сольоспів, Іван Доценко, фортепіянове сольо, і Григорій Доценко, скрипкове сольо.

Декорацією сцени зайнявся мистець Мар'ян Борачок. Замість портрета виднiла цим разом на сцені копія вітражу, що його свого часу виконали київські мистці. Копію зробив сам Мар'ян Борачок. Йому належить також і виготовлення декорації до інсценізації поеми „Тополя".

Михайло Лоза

Сиракюзи

Цього року сиракюзька українська громада вшанувала пам'ять Тараса Шевченка двічі в той самий день. Було це в неділю, 14-го березня.

Перший концерт відбувся старанням православної парафії св. Луки у власному приміщенні, а другий — громадський концерт, чотири години пізніше, в Українському Народному Домі, у підготові Українського Конгресового Комітету.

В обох концертах взяли участь майже ті самі мистецькі сили, крім хору „Сурма", що співав тільки на громадському концерті, та спільного „Заповіту" у виконанні молоді.

Частина громадян мала нагоду відзначити 168-ий річницю народження Кобзаря також двічі. А шкода, бо Шевченко прожив одне життя, а не два; жив для всього українського народу, а не для поодиноких його частин. Подвійне відзначення дня народження нашого національного генія у порівняльно невеликій українській громаді вказує на те, як мало ми знаємо Шевченка та які далекі ми від тієї громади, якою повинні б бути.

Святкування розпочато „Заповітом" Шевченка у виконанні сумівської та пластової молоді і гуртка бандуристів. З черги юні бандуристи (дев'ять бандур) під керівництвом студентки Христини Клюфас виконали „Думи мої" та „Зоре моя вечірняя" Т.Шевченка, а також — „Полечка" і „Взяв би я бандуру". Після цього слідувала деклямація „Іван Підкова" Т.Шевченка у виконанні учня Богдана Ємця. Пластові юначки під керівництвом студентки Наталки Шпічки мописувались у збірній деклямації вірша „Свою Україну любіть".

Учениця Галинка Ємець виконала на скрипці „Реве та стогне Дніпр широкий".

Святочну доповідь з нагоди нинішнього свята прочитала мгр Маруся Качмар. На парафіяльному святі святочну доповідь читав Віктор Тимченко. Характерним і відрадним є те, що обоє доповідачі — представники молодої ґенерації, які ще недавно закінчили місцеву Школу Українознавства ім. Лесі Українки.

Після доповіді слідувала деклямація „Минають дні" Т.Шевченка у виконанні учениці Ярусі Дупляк. У виконанні хору „Калина" при церкві св. Луки під керівництвом Олі Малій присутні почули твори Шевченка: „Тополя", „Місяць на небі", „Така її доля". Після гарного попису „Калини" слідувала деклямація „Гомоніла Україна" у виконанні учениці Оксани Дупляк. У зворушливому виконанні Ніни Новохатько присутні почули „Катерину" Шевченка.

Мистецьку частину свята закінчив чоловічий хор „Сурма" під дириґентурою мгр Марусі Качмар. Хор виконав пісні: „Вітер віє", „Білі каштани" і „Сонце заходить".

Програму відзначення дня народження безсмертного Тараса Шевченка закінчено виконанням українського національного гимну.

Микола Дупляк

У Балтиморі вшанували пам'ять ген. Тараса Чупринки

Заходами Організації Українського Визвольного Фронту у Балтиморі українська громада відзначила день 14-го березня ц.р. святочними сходинами, присвяченими пам'яті головного командира УПА ген.-хор. Романа Шухевича—Тараса Чупринки у 32-гу річницю його геройської смерти.

У неділю, 14-го березня, вранці в українській католицькій церкві св. Михаїла о. Ярослав Федик відправив Службу Божу та Панахиду за св. п. Т.Чупринку. Згодом, о 4-ій год. по полудні, в Домі Української Молоді відбулися святочні сходини на які прибуло понад 60 осіб, в тому численна молодь СУМ-А.

Володимир Стельмах, голова 14-го Відділу ООЧСУ, виголосив доповідь, в якій змалював геройську постать ген.-хор. Тараса Чупринку та розповів про героїчні змагання УПА за волю України.

Сходини закінчено відспіванням „Не пора, не пора".

Володимир Стельмах

НОВОЗАСНОВАНИЙ АНСАМБЛЬ „ГОМІН СТЕПІВ" ВИСТУПИТЬ В БАФФАЛО

Ню Йорк, Н. Й. — Новозаснований ансамбль бандуристів, що постав при Школі Кобзарського Мистецтва в Ню Йорку (адміністратор Микола Чорний, дириґент Юліян Китастий) під назвою „Гомін степів", виступить у самостійному концерті-дебюті у неділю, 2-го травня ц.р. в Баффало, Н. Й., у залі церкви Св. Тройці.

Автори нововиданих праць і видавництва книжок, якщо бажають мати в щоденнику поміщені безкоштовно вістки про їхні видання, а пізніше — рецензії на ці твори, повинні надсилати редакції „Свободи" по два рецензійні примірники таких новодруків. — Ред.

Вітаємо земляків

Зустріч із новими еміґрантами з Польщі, яку влаштовано в Ню Йорку в суботу, 27-го березня ц.р., заходом Організації Оборони Лемківщини, можна вважати не лише успішною, а й сказати б, піонерською імпрезою. Це ж, мабуть, перший раз в історії українського поселення в Америці осілі й заможні „старі" поселенці так сердечно, тепло й гостинно вітали нових скитальців, цим разом утікачів із Польщі від червоної реакції Ярузельского

Лемки можуть бути горді з цього почину, який відбувся у дусі справжнього соборництва й практичного гуманізму. Докази? Під час цієї імпрези зібрано понад 5,000 долярів пожертв на стипендії для новоприбулих українських студентів. Присутній представник ЗУАДК заявив, що з каси цієї нашої допомогової централі буде приділено 70,000 дол. на допомогу втікачам.

Всі професійні артисти, учасники програми вечора, зреклися власних мистецьких гонорарів на потреби нових скитальців.

„Велика" заля Організацій Визвольного Фронту при Другій авеню (не така вже велика розміром, але дуже привітна й гарно влаштована) була цим разом виповнена по береги. Було понад 50 нових іміґрантів, майже сама молодь, а решта—„старі", здебільша представники другої іміґрації, які прибули після Другої світової війни.

Гостей, зокрема представників церкви й громадських організацій, привітав голова ООЛ Мирон Мицьо, а його дружина, голова новоствореного Комітету опіки над новими іміґрантами, мгр Катерина Мицьо, дуже енергійно й тактовно вела програму імпрези. Програма ця складалася з трьох частин: офіційної (вибір почесної президії, відчитання привітів, проголошення збіркових пожертв) естрадно-розвагової і інформаційних доповідей нових іміґрантів.

У розваговій частині виступив насамперед, як і завжди, блискучий ансамбль—тріо „Черемшина" при нюйоркському відділі СУМ-А (Заяць, Блага, Кінь). Ми всі вже мали не раз нагоду познайомитися з цими трьома артистками легкого співацького жанру, але для новоприбулих слухачів вони були новиною й приємною несподіванкою; їх виступи вони ентузіястично оплескували. „Черемшині" акомпаньював молодий надійний піяніст Фурда.

В дещо іншому жанрі було троє мистців, також не так давно прибулих, але вже не з Польщі, а з підсовєтської України, Евеліна Белюць, Олексій Журба і Леонід Вербицький. Евеліна Белюць—артистка високої кляси, однаково захоплює як декляматорка („Княжа гора" Ліни Костенко), так і співачка особливого глибокого драматичного стилю в таких піснях як „Мальви" й „Рушничок". Її акомпаньятором був відомий піяніст і композитор Леонід Вербицький. А дещо веселого вніс у це друге цікаве „тріо" його третій учасник Олексій Журба, розсмішивши до сліз слухачів сатиричними підсовєтськими віршами.

Та, мабуть, найцікавішою частиною вечора, особливо для нюйоркських старожилів, були доповіді трьох молодих представників нової (чи пак третьої) іміґрації, які подали нам лише імена без прізвищ—Івана Іванка і Богдана. Вони дуже інтеліґентно й цікаво розповідали про проблеми і злободенні справи підпольської української громади, про її змагання і втрати, страждання й здобутки.

Після закінчення програми вечора гості ще довго гуторили невеликими групами біля буфету, всуміш—„старі" й „нові". Всі погоджувалися в одному: імпреза їм подобалася й треба далі продовжувати перші нав'язані контакти.

Орп

Українці за вибір М.Фенвик до Сенату

Наші громадяни, зацікавлені у виборчій кампанії за вибір Миллисент Фенвик до Сенату (респ. Н.Дж.) прибули чисельно у суботу, 13-го березня, до Народного Дому в Ірвінґтоні, Н.Дж. Перший етап виборчої кампанії —це передвибори (праймері) 8-го червня ц.р. у Республіканській партії, а другий етап—це загальні вибори 8-го листопада. Зустріч, яку спонзорував новозаснований незалежний комітет, „Українці за Фенвик" була дуже успішна. До кампанії приєдналися багато добровольців і жертводавців на ту добру ціль. М.Фенвик відома з активної оборони людських і національних прав в Україні.

Відкривши імпрезу, д-р Ігор Кошман, що був головою зустрічі,—підкреслив важливість досягнень М.Фенвик для української громади, її велику заслугу у звільненні Валентина Мороза й інших в'язнів совісті. Вона зформулювала і перевела підготовчі праці для створення Комісії Безпеки і Співпраці в Европі. Закон, на підставі якого створено ту Комісію, Конґрес прийняв великою більшістю голосів.

Як відомо, створення тієї Комісії зустрінулося зі спротивом тодішнього державного секретаря Генрі Кіссінджера і урядових чинників. Згадана Комісія стала сіллю в оці совєтів, але для української суспільности і для української Гельсінкської Групи в Києві дала нагоду здемаскувати совєтські політичні махінації і відкрити перед світом переслідування, тортури, ув'язнення українських борців за права людини. Крім цього, конґресменка Фенвик відома зі своєї відданости за зразковий уряд, за працьовитість, чесноти і відвертість.

Інші промовці пікреслювали потребу збільшеної участи українців у вибиранні кандидатів до публічних урядів у номінаційних виборах (праймеріс). Данило Марчишин, член Комітету, накреслив процедуру відносно участи громадян у номінаційних виборах: І) Виповнення і внесення формулярів про партійну приналежність до 19-го квітня 1982 року (50 днів перед номінаційними виборами, які відбудуться 8-го червня 1982 року).

2) Реєстарційні формулярі приготовані комітетом „Українці за Фенвик" і його членами і репрезентантами.

3) Пригадування громадянам зареєструватися до виборів і здекляруватися партійно через особисті контакти, поштою, оголошеннями в пресі, летючками тощо.

Всі присутні зобов'язалися підтримати кандидатуру Миллисент Фенвик і підписали декларації приналежности до Республіканської партії.

В.Багрій

„Інфляція" у Чикаґо

Театральний ансамбль „Тяжко на еміґрації" при Осередку СУМ ім. М. Павлушкова в Чикаґо поставив в суботу, 3-го квітня 1982 року, в авдиторії Осередку нову ревію „Інфляція".

Ансамбль відвідав у минулому кілька осередків в ЗСА та Канаді, зустрівши всюди прихильність слухачів.

Члени ансамблю — це молоді люди, які, здається, єдині в українській діяспорі поставили собі за ціль — у формі сатири, з додатком сарказму та іронії, говорити до людей. Все відбувається у легкій формі, з багатим додатком гумору, взятого з життя, з турбот нашого загалу.

Короткі скечі, діялоги, монологи, жарти, групові співи порушують навесело події в УККА, УНС, життя в громадах, а головно „велику політику" в „національних барах".

Додатково використано систему „відіотейпу" й показано на екрані власну телевізійну програму, повну щирого гумору.

Одинадцять точок програми пройшли дуже жваво. Присутні щиро реаґували на всі точки, що були виведені дуже добре молодими артистами сцени. Присутні сміялися до сліз, щиро оплескуючи окремих виконавців. Треба признати, що всі члени ансамблю заслуговують на признання й важко когось окремо виділити.

Театральну групу „Тяжко на еміґрації" варто побачити та щиро посміятись, бо сміх і гумор — це здоров'я.

Керівником ансамблю є Мирон Куляс, а виконавцями програми були: Стефан Бабик, Христя Боднарчук, Стефан Дрозд, Тарас Дрозд, Орест Дутко, Мотря Дурбак, Роман Ґоляш, Стефа Остапчук, Марійка Сарахман, Іван Шалева, Катруся Тиха, Христя Верещак.

Фортепіяновий супровід спочивав у руках молодої, талановитої піяністки Ліди Вовчик.

Гарно й дуже оригінально оформлено афіші та квитки вступу в формі американського доляра.

Гості сиділи при столиках, а молоді сумівки гостили присутніх кавою й солодким. Хто любить розвеселитися, хто хоче щиро посміятися, хто хоче з радости сльозу пустити, тим радимо побачити нову ревію театру „Тяжко на еміґрації" з Чикаґо. Бажаємо дальших успіхів!

Степан Ґоляш

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА в С. Ш. АМЕРИКИ

ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ

повідомляє Українську Громаду про

святкування Сорокліття

Єпископства Їх Блаженства

Владики МСТИСЛАВА

Митрополита УПЦ в США і в Діяспорі

що відбудеться

в днях 15 і 16 травня 1982 р., в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

В ПРОГРАМУ СВЯТКУВАНЬ ВХОДЯТЬ:

1. КОНЦЕРТ

Субота, 15-го травня 1982 р., о 7-ій год. веч., в Домі Української Культури. В концерті беруть участь видатні солісти — оперові співаки: АНДРІЙ ДОБРЯНСЬКИЙ, РЕНАТА БАБАК і ТОМА ГРИНЬКІВ — фортепіян і чоловічий хор „ПРОМЕТЕЙ" з Філядельфії, Па. під диригентурою М. ДЛЯБОГИ.

2. АРХИЄРЕЙСЬКА СВ. ЛІТУРГІЯ,

яку відслужить **Блаженніший Ювілят — Владика МСТИСЛАВ в сослуженні Духовенства в неділю, 16-го травня ц. р., о год. 9:30 рано. Зустріч Владики о год. 9-ій.**

3. БЕНКЕТ

1-ша год. по полудні в Домі Української Культури.

- Квитки вступу на концерт: **$15.00, $12.00 і $7.50.**
- Квитки вступу на бенкет: **$25.00** від особи.
- Квитки можна набувати в канцелярії Консисторії — P.O. Box 495, S. Bound Brook, N.J. 08880, числа телефону: (201) 356-0090 і 356-0659.
- Привіти для Ювілята ласкаво просимо надсилати на адресу Консисторії.
- Квитки на бенкет можна замовляти лише до **5-го травня 1982 року.**

ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ

Замість квітів на могилу Дорогого нам

бл. п. Льоня Крушельницького

складаємо 40.00 долярів

на видання книги **ПРО ГОЛОД в УКРАЇНІ.**

Анна ЛІСЬКЕВИЧ і Уляна ЛІСЬКЕВИЧ

Б-во УСС і ОбВУА в Клівленді, Огайо

з великим смутком повідомляють,

що в понеділок, 22-го березня 1982 р. відійшов у Вічність

сл. п. поручник УСС

СТЕПАН НЕБЕШ

народжений 1896 році.

Покійний вступив до УСС у вересні 1914 року, а до СС в 1918 році.

ХАЙ БУДЕ ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ПРО НЬОГО.

Ділимося сумною вісткою з усіми Пластунами, Приятелями Пласту та цілою Українською Громадою, що 23-го березня 1982 р. в Дітройті, Миш. відійшов у Вічність

бл. п. пл. сен. керівництва

ЕВГЕН КУЛЬЧИЦЬКИЙ

Горем опечаленій Родині Покійного складаємо наші глибокі вислови співчуття.

Пластова Станиця — Дітройт і
Осередок Праці Сеніорів
в Дітройті, Миш.

У глибокому смутку повідомляємо
Родину, Приятелів і Знайомих,
що дня 11-го квітня 1982 р., упокоїлась в Бозі
наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ І ПРАБАБЦЯ

бл. п.

ОЛЕНА МИХАЛЬЧУК

народжена 1904 р. в Чернівцях, Буковина, Україна.

ПАНАХИДА у вівторок, 13-го квітня 1982 р.

ПОХОРОН в середу, 14-го квітня 1982 р., з української православної церкви св. Андрія в С. Бавнд Бруку, о год. 9-ій ранку на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
чоловік — ОЛЕКСА
сини — СТЕФАН і ПРОКІП з родинами
5 внуків і 1 правнук

Об'єднання Прихильників Державного Центру Української Народної Республіки

ділиться сумною вісткою із своїми Членами та цілою Українською Громадою у вільному світі, що в неділю, 11-го квітня 1982 року, прийнявши Найсвятіші Тайни упокоївся в Бозі на 86-му році трудолюбивого життя

бл. п. аґроном кооператор

СЕМЕН АНДРІЙОВИЧ ЧАЛИШЕВ

довголітній громадський діяч, патріот-державник, почесний член ОП ДЦ УНР, член Фонду Симона Петлюри, вірний син Української Автокефальної Православної Церкви, щедрий жертводавець на церковні, державні, громадські та науково- культурні цілі.

ПАРАСТАС в середу, 14-го квітня 1982 р., о год. 6:30 веч. в українській православній церкві св. Покрови, 12-та та Овк Лейн Аве. у Філядельфії, Па.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ в четвер, 15-го квітня 1982 р., о год. 8:30 ранку там же. Після відправ, ПОХОРОН на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. поруч із могилою Покійної Дружини бл. п. Олександри Чалишевої.

Об'єднання Прихильників ДЦ УНР

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

з сумом повідомляє, що померла у Ню Йорку, Н. Й. 9-го квітня 1982 р. на 91-му році життя

бл. п.

НАТАЛЯ ОСАДЧА-ЯНАТА

дійсний член Академії, учений ботанік, фахівець лікарських рослин.

ПОХОРОН відбувся у вівторок, 13-го квітня 1982 року на українському православному цвинтарі св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

УПРАВА УВАН у США

висловлює глибоке співчуття внуці Покійної Олександрі Плеш з родиною.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. інж. Дмитра Кузика

на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД

50.00 долярів складають

Стефан, Марія і Андрій ЗАПЛАТИНСЬКИЙ

Замість квітів на могилу Дорогого нам

бл. п. д-ра Юрія Городиловського

на БІДНИХ ДІТЕЙ у БРАЗИЛІЇ

50.00 долярів зложили

проф. д-р Богдан і Віра ТОМКОВІ

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. мґр. Леонтія Крущельницького

на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД

50.00 долярів складають

Стефан, Марія і Андрій ЗАПЛАТИНСЬКИЙ

В ТРЕТЮ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА

бл. п.

МИХАЙЛА ОСТРОВЕРХИ

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

дня 18-го квітня 1982 р. в церкві св. Миколая в Бруклині, Н. Й.;
дня 19-го квітня 1982 р., в церкві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й.;
також в церкві св. Івана Хрестителя в Гантері, в Люрді, Франція і в Римі, Італія.

Прошу про молитви за спокій Його душі.

ОЛЕНА — дружина
і РОДИНА

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

Вшановуючи світлу пам'ять померлих дорогих осіб, на українські студії в Гарвардському університеті пожертвували:

Франка Дахнівська — 1,000 дол., в пам'ять батька св. п. ДМИТРА ТАТАРСЬКОГО і в 70-ту річницю Його смерти.

Марія Жовнірович — 1,000 дол., в пам'ять мужа бл. п. д-ра ІВАНА ЖОВНІРОВИЧА.

Юлія Сквіртнянська — 380 дол., Марта Рена, Ірена Стецура — по 100 дол., працівники бюра Ірени Стецури — 35 дол., Роман і Харитя Литвин — 25 дол., Роман Стецура, Анастазія і Володимир Кручовий, о. д-р Любомир Мудрий — по 20 дол., Богдан Кунько — 15 дол., Михайло і Клементина Букало, Євген Гутович, Клементина Житинська, Ося Іванюк, Володимира Падох, Микола Токарський — по 10 дол., Ольга Білостоцька — 5 дол., замість квітів на могилу св. п. ІВАНА СКВІРТНЯНСЬКОГО.

Богдан і Галина Марків — 200 дол., замість квітів на могилу кузена бл. п. ТАРАСА КОСОВИЧА.

Д-р Теодор Б. і Мирослава Залуцькі — 200 дол., в пам'ять бл. п. о. митрата ТИТА ВОЙНАРОВСЬКОГО.

Д-р Ілярій і Анна Домбчевські — 200 дол., в пам'ять родичів св. п. АРІЯНА і МАРІЇ з ПЕРЧИНСЬКИХ ДОМБЧЕВСЬКИХ і св. п. ДАНИЇЛА й КАТЕРИНИ з ГОЛЕЙКІВ ЛЕШКІВ та брата св. п. ІВАНА ДОМБЧЕВСЬКОГО.

Оксана Фільварків — 150 дол., в пам'ять мами бл. п. МАРІЇ ЧЕРЕДАРЧУК, Аріядна Лапичак, Орися і Остап Держки — по 25 дол., в пам'ять Покійної.

Олена Кос — 100 дол., в дев'яту річницю смерти мужа бл. п. інж. РОМАНА КОСА.

Д-р Євген і Неоніля Стецьків — 100 дол., замість квітів на могилу св. п. д-ра ЮРІЯ ГОРОДИЛОВСЬКОГО.

Д-р Ярослав і Марія Яримович — 100 дол., інж. Роман Войтович — 15 дол., замість квітів на могилу св. п. ІРЕНИ РУБИЧ.

Д-р Микола Бараболяк — 100 дол., замість квітів на могилу МАМИ у Львові.

Сальвина Іваницька — 100 дол., Гонівел Інк. — 50 дол.; Аллеґені Канті Гелс Депт. — 31 дол., д-р Л. Стовбун, С. Кекляк і Ґ Талярико — по 25 дол., П-во Цибики — 20 дол., Н. Винарська, Н. Дейчаківська, Н. Паньків, П-во Шийка — по 10 дол., замість квітів на могилу св. п. МИКОЛИ ІВАНИЦЬКОГО.

Андрій Чорнобіль — 100 дол., Іван і Марія Крамарчук, Роман і Анна Чорнобіль, Юрій Чорнобіль — по 50 дол., Роман і Дарія Висоцькі — 25 дол., замість квітів на могилу бл. п. МИРОСЛАВА ПАВЛОВИЧА.

Секція Дружин Лікарів, Ню Йорк і Ню Джерзі — 100 дол., Зенон Бабюк, Роман і Люба Домбчевські, Ярослав і Віра Криштальські — по 50 дол., Аріян й Іна Дзеровичі, Лев і Арета Добрянські, Богдан і Анна Бойчуки, д-р Юрій і Віра Кушнірі, Степан і Марта Скрибайло. д-р Андрій Тершаковець, Лариса Чолган, Мирослав і Надія Шміґель — по 25 дол., д-р Богдан і Марта Цимбалісті, д-р Володимир і Аркадія Петришини — по 20 дол., Юрій Мацик — 10 дол., замість квітів на могилу св. п. д-ра ІВАНА ЖОВНІРОВИЧА.

Аделя Савка — 100 дол., Рута Міллер — 25 дол., Леонід і Лариса Зайців — 100 дол., замість квітів на могилу бл. п. МИХАЙЛА САВКИ.

Александра Волошин — 55 дол., д-р Іларіон Калиневич — 25 дол., інж. Василь Лагошняк — 20 дол., замість квітів на могилу бл. п. ПЕТРА ВОЛОШИНА.

Рута Витанович-Галібей — 50 дол., в пам'ять приятеля батька сл. п. д-ра ТЕОДОЗІЯ ГАЄЦЬКОГО і на спогад їхньої спільної праці для української громади й науки на терені Чикаґо.

Юрій Олесницький — 50 дол., для вшанування річниці відходу у вічність брата бл. п. д-ра БОГДАНА ОЛЕСНИЦЬКОГО.

Д-р Юрій Кушнір — 50 дол., в пам'ять св. п. д-ра МАРКІЯНА МІҐОЦЬКОГО.

Катерина Бучак — 50 дол., в пам'ять мужа св. п. ЙОНА БУЧАК.

Володимир Сенежак, д-р Діяна Сенежак — по 50 дол., в пам'ять брата і стрия бл. п. ВАСИЛЯ СЕНЕЖАКА.

Юрій Лопатинський — 50 дол., замість квітів на могилу приятеля і друга з „Карпатської Січі" св. п. інж. ВАСИЛЯ КОЛОДІЯ.

Михайло, Мерилін і Шерил Мілетич — 50 дол., в пам'ять св. п. МИКОЛИ ІВАНИЦЬКОГО.

Д-р Володимир і Оксана Миґаль — 50 дол., Тоня Антосяк — 5 дол., в пам'ять бл. п. МИХАЙЛА ТРОХИМОВИЧА РІЗНИЧЕНКА.

Софія і Роман Терлецькі — 30 дол., замість квітів на могилу св. п. інж. ОСИПА БАНДЕРИ.

Текля Сарахман — 25 дол., в пам'ять бл. п. МАРІЇ ПОЛИВКИ.

Степан Сідлярчук, Андрій Чепига — по 25 дол., замість квітів на могилу учительки св. п. АННИ ПЕТРІВСЬКОЇ.

Лука і Марфа Кудрик — 25 дол., замість квітів на могилу бл. п. РОЗИ КОВАЛЬЧУК.

Марґарет Н. Буш — 25 дол., в пам'ять бл. п. МИКОЛИ ІВАНИЦЬКОГО.

Марія і Омелян Омецінські — 25 дол., в пам'ять тітки бл. п. МАРІЇ КЛЮФАС.

Анатоль Ромах — 25 дол., в пам'ять бл. п. д-ра ВАСИЛЯ ВЕРГУНА.

Марія і Омелян Омецінські — 20 дол., Людмила й Ілля Демиденки — 15 дол., Меланія і Роман Боднарі, Іван і Марія Мойсей, Зенон й Ізабеля Омецінські — по 10 дол., в пам'ять св. п. МАРІЇ ВЕСЕЛОЇ.

Д-р Микола й Олена Климишини — 10 дол., в пам'ять бл. п. ОРЕСТА КАВКИ.

Дякуючи жертводавцям за пожертви линемо до Господа з молитовним проханням, щоб дарив Померлих вічним спокоєм і радістю.

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

Хто виграє...

(Закінчення зі стор. 2)

сугестія зовсім не реальна, бо на такі кроки Заходу Москва відповіла б війною, якої на Заході ніхто не хоче і на яку не піде.

На мою думку, „повна і довготривала бльокада" у відношенні до СССР зовсім не означає того, що Москва пішла б на війну, бо вона, Москва, теж боїться війни. В її плянах війна може бути тільки остаточним засобом, коли Захід так ослабне, що його можна буде „брати голими руками"... Отже, справа не у небезпеці війни. Справа в тому, як і до чого стремить Захід.

Чи Захід вважає, що можна таки колись прийти до замирення із Сходом? В цьому лежить слабість Заходу: його державні мужі вважають, що Москву можна таки примусити до замирення — різниця тільки в тому, що одні цього хочуть досягти „твердою мовою" (Америка), а другі вважають, що наприклад: торгівлею і примирливими позиціями (Західня Німеччина і Франція). Навіть в американській пресі відчуваються сподівання того, що зчасом політика СССР (після смерти Брежнєва, після приходу до влади в Кремлі „молодшої екіпи" і т. п.) таки зміниться і можна буде з ними до чогось розумного домовитися.

У цьому є істота справи. Доки Захід не зрозуміє, що з тоталітарною московською імперією домовитися не можна, доти вигравати буде Схід, а Захід програватиме. Отже — який вихід? На нашу думку, вихід тільки один: Захід повинен свідомо працювати на повалення совєтської імперії. Так само, як Москва свідомо працює на повалення західньодемократичного світу.

Большевицькі проводирі зовсім не криються з тим, що їх ціль — це світова комуністична революція і загибель західньодемократичного („капіталістичного") світу. Ленін говорив про мотузку, яку Захід сам продасть комуністам, щоб вони повісили на ній Захід. Хрущов заявив, що Захід скінчить своє існування на цвинтарі. Брежнєв заявляє про підтримку для всіх т. зв. „визвольних воєн". У цілому світі діють підвладні Москві комуністичні партії і комуністичні партизани чи терористи. Представники комуністичних партій світу збираються на конґресах в Москві, щоб устійнювати пляни боротьби проти західніх демократій, вертаючись додому з колосальними грішми на розкладову роботу проти своїх держав.

Чому нічого подібного немає на Заході? Чому Захід не проголосить відверто (так, як це робить Москва, не боячись „подразнити" західні держави), що його ціль — це перемога свободи і демократії та національної незалежности у всьому світі? І чому в якійсь столиці західньодемократичного світу не відбуваються конґреси представників поневолених Москвою націй для устійнювання боротьби проти російсько-комуністичного імперіялізму, щоб протиставитися плянам Кремля опанувати ввесь світ? Захід ще ніколи не був у наступі проти Сходу. Наступ провадив і провадить лише Схід.

Очевидно, добитися зміни наставлення Заходу і його переходу від тактики слабенької оборони до тактики наступальної — це покищо справді лише нереальні побажання. Якби навіть нинішній президент Америки Реґен (а хто знає, що буде, коли на місце Реґена прийде інший президент) прийшов до переконання, що треба перейти до наступу супроти аґресивности Кремля, то зібравши на якусь „вершинну нараду" своїх англійських, західньонімецьких, французьких, італійських тощо колеґ, йому напевно трудно було б переконати інших у необхідності цілковитого переглянення дотеперішнього наставлення Заходу по відношенні до небезпеки зі Сходу. Однозгідности на Заході досягти тяжко або навіть неможливо. Кожний керується своїми, часто лише позірними, інтересами. На Сході ж панує повна однозгідність, навіть якщо її треба встановлювати при допомозі совєтських танків.

Існує погляд, що повалення аґресивної російсько-совєтської імперії може прийти лише шляхом унутрішніх процесів у комуністичному бльоці, шляхом революційної (разом і з еволюційною) дією народів, що знаходяться під владою Москви. В цьому багато правди. Але для цього треба, щоб Захід своєю політикою „відпруження" принаймні не допомагав Москві. Була Угорщина, була Чехо-Словаччина, була і є ще тепер Польща, були й є ще тепер різнорідні рухи серед поневолених народів самого СССР. Поневолені народи — це природні союзники Заходу. Цю істину ми, представники поневолених народів, повторюємо вже аж до зануди. Нам не хочуть вірити, вважаючи, що ми про це говоримо лише у власних егоїстичних інтересах. Коли ж настане той час, що Захід повірить нам? Маймо надію, що не запізно....

Накінець, хочемо повторити ще раз: Доки Захід не змінить свого нинішнього наставлення до імперіялістичної Москви, доки він не перейде до наступу, доки він не рішиться „поставити на карту" таки своїх справжніх союзників, що знаходяться на самій території комуністичного бльоку, — доки того всього не станеться, то перемагати буде Схід, а не Захід, і невідомо, чи в кінцевому результаті не виграє таки Схід, а не Захід. Нашим обов'язком — нас, представників поневолених народів — вказувати на це Заходові і його перестерігати.

ЗМІНИ ЦІН ЗА ОГОЛОШЕННЯ

у щоденнику „Свобода" та у "Ukrainian Weekly"

З уваги на підвишку поштової оплати (понад 100%) за висилку „Свободи" та „Українського Тижневика", як також поважний зріст цін паперу та інших друкарських матеріялів, Адміністрація „Свободи" є ЗМУШЕНА підвищити ціни оголошень, які обов'язуватимуть з днем 1-го квітня 1982 р., а саме:

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки	$ 6.00
1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.)	$10.00
Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по за кожний інч.	$10.00

Якщо до оголошення включається знимку — коштуватиме додатково:

Фоторепродукція на одну шпальту	$ 8.00
Фоторепродукція на дві шпальти	$10.00
Фоторепродукція на три шпальти	$12.00

Оголошення на чергове число мусить вплинути до Адміністрації 2 дні перед появою числа.

•

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ UKRAINIAN WEEKLY (НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки	$ 6.00
1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів, і т. д.)	$10.00

Оголошення на чергове, неділльне видання, мусить вплинути до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА.

Телефонічно оголошень НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, тільки у наглих випадках.

Японія входить....

(Продовження зі стор. 2)

вання , а також широко відоме міністерство МІТІ — Міністерство інтернаціональної торговлі й індустрії. Ці дві індустрії доповняють себе й разом вони дають приватному підприємцеві не лише загальну орієнтацію, але й конкретні вказівки, що та як робити, щоб бути в фарватері господарських тенденцій і йти в крок із господарськими змінами, а навіть їх випереджувати.

Такий стан у великій мірі причинився до небувалої експансії японської господарки. Сьогодні японські підприємці продукують і експортують сою з Бразилії, а пшеницю з Арґентини, в Америці продають не лише мільйони своїх авт, але здобувають різними частинами американський компюторський ринок, японські фабрики постачають вагони до підземок у Філядельфії та Ню Йорку, проти імпорту японської сталі американський продуцент бороніться не економічними засобами якости й ціни, але протекційною політикою держави й приписами спеціяльних розпоряд ків і законів.

Одначе найбільшим успіхом і найбільшою несподіванкою для світу може бути далекойдуча кооперація Японії й Китаю. Китай має величезні запотребування й можливості, але там бракує інвестиційних фондів, технології й організаційного досвіду в організуванні господарських комплексів. Очевидно, що японські фонди мають свої межі й задоволити потреби одного більйона китайців вони повністю не зможуть, але разом з іншими індустріяльними країнами Заходу багато дечого можна буде в Китаї осягнути. А це викличе таке вагоме пересунення сил у світі, що матимемо до діла із зовсім новим укладом сил у ґльобальних вимірах. Ще донедавна Совєтський Союз збройною інтервенцією проти Китаю міг не допустити до того, зруйнувавши його й зіпхавши сто чи двісті років назад. Тепер уже цієї небезпеки немає, чи радше вона дуже змаліла й Китай може спокійно розгортати свої сили й плянувати на десятки років.

Усе це й багато іншого створює ту комлексну ситуацію, яка дає неповторні можливості для японського народу, його трудолюбивости та його творчого генія. Якщо можна оцінювати майбутнє на базі минулих і теперішніх осягів, то слід зробити висновок, що Японія ті свої шанси у великій мірі використає.

Анна Гнатюк...

(Продовження на ст. 2)

коли ми побачили великий американський срібний доляр.

При цій нагоді не можу не зазначити, що не тільки мені, але також багатьом іншим новоприбулим українцям поміг різного роду порадами заслужений діяч Українського Народного Союзу, його довголітній головний скарбник Роман Слободян, який також був довголітнім мешканцем Елізабету. Пригадую, пару разів його син Данило разом з його батьком возили нас на Союзівку. І хоч Роман Слободян, маючи 90-ку, відійшов від активної праці в УНС, проте не раз ним повторюваний доречний заклик — „треба любити Україну не тільки до глибини серця, але також і до глибини кишені", назавжди залишився в пам'яті.

Звичайно, я навів лише приклад зі своєї власної родини, як АннаГнатюк, Роман Слободян, Марія Поливчак та інші українці з т. зв. „старої еміґрації" допомагали нам, хоч таких прикладів можна б навести безліч, бо вони помагали всім, хто потребував допомоги. І тому щира й сердечна подяка їм за все, що вони для нас зробили.

Нераз стає дивним, як Анна Гнатюк — ця невелика ростом, але завжди енерґійна й непосидюща жінка, з одного боку, могла дуже добре утримувати дім і виховувати п'ятеро дітей, а з другого — одночасно невтомно займатися всебічно громадською діяльністю — в тому числі бути майже впродовж 40 років безперебійним секретарем 37-го Відділу УНС, довгі роки працювати в Союзі Українок, подавати всебічну допомогу потребуючим і т. д. Саме таким назовні непомітним людям, які не люблять себе реклямувати, але, наче працьовиті мурашки, які від ранку до вечора збирають крихти землі та дерева аби побудувати велике муравлине гніздо, українська громада завдячує те, що ми маємо насьогодні.

Або ось такий факт. Не тільки вона Анна Гнатюк є та її вже покійний чоловік був членом УНСоюзу, не тільки вона до цього членства „втягнула" всіх своїх дітей, але також вона до членства УНС вписала своїх десятеро унуків та правнуків, яких також вже має десятеро. Я не думаю, щоб щось подібне могла зарапортувати не тільки українська, але також будь-яка інша асекураційна організація в світі. Це, як то кажуть, просто унікум.

Та на цьому не кінець. Як пише ред. Л. Волянська, переселившись до своїх дочок у Південну Каролайну, Анна Гнатюк, вже маючи майже 90 років, там на новому місці плянує заснувати новий Відділ УНС, бо, мовляв, „як може бути, щоб ні в Каролайні, ні в Вірджінії не було союзових відділів".

І тому Анну Гнатюк заслужено можна вважати гордістю всього українського жіноцтва Америки.

Д-р Юліян Мовчан

„Засяло сонце золоте"...

Управа УМФ на засіданні 3-го лютого ц.р. закінчила підготовчу працю для видання першої збірки хорових творів Івана Недільського, зредаґованих д-ром Ігорем Соневицьким. У збірці між іншим знана пісня „Засяло сонце золоте", яка своєю патріотичною наснагою і святочним, бадьорим піднесенням так в свій час у Галичині хвилювала слухачів, що польська поліція заборонила виконувати цей твір.

До згаданої збірки ввійшли твори: „Весняний день", „Служба Божа" і „Під гомін київських дзвонів" — нагороджені на першому конкурсі хору „Думка" в Ню Йорку. „Наша славна Україна", „Сон" і „Цвинтарьок" доповнюють першу збірку творів І.Недільського.

Проф. І.Недільський жив інтенсивним життям музичного діяча: композитор, челіст, дириґент і педагог. Скромний, погідної вдачі, він любив природу, а понад все — свій нарід. Він радо покинув добре платне польське становище і перейшов до української школи. Пройнятий могутнім поривом громадського альтруїзму, він організував хори по читальнях „Просвіти", вчив сільських дириґентів та писав для них нові пісні.

Воєнна хуртовина загнала І.Недільського до Байройту, де він був професором української гімназії і з ентузіязмом поширював свою музичну діяльність у різних напрямах.

Його учні, які співали під його дириґентурою, цінили і любили свого професора, а його музичні помисли, втілені в музиці, були їм близькі й хвилювали їх серця.

Тому не диво, що колишні учні української гімназії в Байройті та інші любителі хорових творів І. Недільського так тепло і численно відгукнулись на грошову збірку, започатковану Українською Музичною Фундацією.

Ми не сміємо допустити до того, щоб пропадали дальші твори композитора, в якого проявляється велич благородного почуття ніжної пісенної мелодії, гострі, яскраві ритмічні імпульси та відображення української духовости.

Минуло десять літ від сумного дня, коли урвалася нитка життя І. Недільського, але його музика, повна теплоти, свіжости і безпосередности, живе і переконує.

Дарія Гординська-Каранович

50-ліття мистецької творчости маестра М. Дмитренка

В днях 27-го і 28-го лютого Дітройтська громада святочно відмітила 50-літній ювілей мистця-маляра Михайла Дмитренка. Стільки літ минуло, як маестро Дмитренко отримав диплом, закінчивши Київський Державний Художній Інститут (так переназвано Українську Академію Мистецтв у Києві) став працювати в тому ж інституті доцентом.

Його життя припало на дуже тяжкий час комуністичного терору в Україні, час Другої світової війни зі своїми страшними наслідками, час скитання по Західній Европі, а на кінець — тяжкі початкові роки нового еміґранта за океаном. Але мистець мужньо пройшов це все, свою гідність людини й українця та вірність мистця своїй батьківщині зберіг бездоганно.

Діставшись у вільний світ, М.Дмитренко став на службу своїй батьківщині в дуже особливий спосіб. Він ставить на американській землі монументи української культури, української духовости — наші Собори. Три величаві українські церкви побіч хмародерів у Дітройті, Міннеаполісі й Ню Йорку — це прецінні пам'ятники—свідки перебування української політичної еміґрації в Америці.

Коли зважити, що між зразками праць мистця багато мозаїки, то це тривалі монументи, які залишаться на довгі віки свідками, що український маляр, який не міг знайти можливости самовиявлення в рідному краї, показав світові наочно, на що здібний геній українського народу.

Дітройтська громада, оцінюючи особливість свого визначного члена, звеличила ювілей мистця дводенним святкуванням. В першому дні, в суботу, відбулося відкриття виставки творів маляра, переважно церковного малярства, на якій зібрано стодвадцять експонатів у великій спортовій залі Українського Культурного Центру, а в неділю відбулася ювілейна вечеря з двома доповідями й мистецькою частиною.

До Почесного Ювілейного комітету входили: Владика Константин, Архиєпископ УАПЦ Чикаґо; Владика Іннокентій, єпископ УКЦ Чикаґо; о. Патрикій Пащак, протоігумен ЧСВВ; о. митрат Кнап, парох церкви в Міннеаполісі; о. протопресвітер Нестор Столярчук, настоятель катедри св. Покрови УАПЦ у Савтфілді, Миш.; о. ігумен Бернард Панчук, ЧСВВ, парох церкви Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії в Гемтремку; о. Константин Височанський, ЧСВВ, парох церкви св. Йосафата в Воррені; і наші культуротворці: проф. Петро Мегик, Михайло Мороз, Михайло Черешньовський, Валентин Сем'янців, д-р Григорій Лужницький, д-р Богдан Стебельський, Аріядна Стебельська, д-р Михайло Кушнір, Григорій Китастий, Василь Кардаш, Володимир Шашаровський, Олекса Веретенченко, Юрій Тис-Крохмалюк і Леонід Полтава.

Діловий Комітет був зложений з членів трьох організацій, які зайнялися підготуванням святкувань. Це Український Конґресовий Комітет Америки, Відділ Південно-східнього Мишиґену; Відділ АДУК у Дітройті та Український Культурний Центр. Комітет очолив актор Микола Кавка, а членами були ще дев'ятнадцять осіб.

В суботу увечорі зібралися приятелі і шанувальники мастця Дмитренка в числі біля 300 осіб в Українському Культурному Центрі у великій залі Клюбу, що сусідує зі спортовою залею, в якій розміщено експонати.

Відкриття започаткував голова Ділового комітету Микола Кавка, представивши Мистця-ювілята, а опісля головного промовця Аріядну Стебельську.

Аріядна Стебельська приїздила тиждень перед тим до Дітройту, щоб познайомитися з матеріялом, приготованим на виставку, й тому була дуже докладно обізнана з усім, що мали присутні за хвилю побачити. Характеристику мистецького творива і самого майстра поміщено в каталог, де на 40 сторінках, крім 27 картин, портретів і портрета мистця, поміщено слово мґр А.Стебельської „Мистецька мова Михайла Дмитренка" і „Михайло Дмитренко — мистець і людина" редактора П.Рогатинського, список виставлених праць, членів Почесного і Ділового комітетів. Каталог дістали відвідувачі за оплатою $3.00 й за цією оплатою можна його ще набути в „Українській Книгарні" (4340 Bernice St. Warren, Mi. 48091).

Коли перетято стяжку й відкрито двері, перед очима відвідувачів відкрилася простора заля з портретами і великими зразками церковного малярства, на стояках було багато образів, що відтворювали тридцять років невпинної мистецької праці; кілька було таких, що пам'ятають велику виставку у 1947 році у Мюнхні над Ізаром у „Дойчес Мюзеум", чи велику виставку в Дітройті у Вейн стейтовому університеті в 1960 році. В обох тих виставках маестро Дмитренко відіграв визначну ролю виставленими своїми творами та вкладом великої організаторської праці.

Відкриття виставки пройшло з незвичайним успіхом; виставка була чинна ще два тижні. За той час бачило її декілька американських знавців мистецтва і вони були захоплені, висловлюючи велике признання мистцеві.

В неділю, 28-го лютого, відбулася в Українському Культурному Центрі ювілейна гостина мистця Дмитренка з приятелями й любителями його мистецької творчости, яку відкрив Микола Кавка. При гарно прибраному столі засіли побіч Ювілята його дружина та члени Почесного комітету й голови організацій, які спонзорували ювілейні святкування.

Привітання й молитву мав о. митрат С. Кнап, якого лучить приязнь з Ювілятом ще з того часу, як М. Дмитренко старався переїхати з Канади до Америки, й о. митрат допомагав йому у цьому, зробивши з мистцем договір малювати церкву Непорочного Зачаття в Гемтремку. Два мистецтвознавці д-р Стебельський і проф. П.Мегик аналізували творчість М.Дмитренка: перший з ідейної сторінки, а другий з мистецької. Обидва підкреслили його індивідуальну й національну прикмету як образотворчого мистця.

В мистецькій частині вечора виступив соліст Ярема Цісарук, баритон, з двома піснями. Акомпаньювала його дружина Лариса Цісарук.

Опісля поет Олекса Веретенченко, земляк мистця, рецитував настроєвий вірш „Ювілятові", що його поет написав під враженням оглядин мистецької творчости М.Дмитренка. Також виступив соліст Юрій Онишкевич — тенор, з двома піснями. Акомпаньювали Лариса Цісарук (фортепіяно) і Р. Скипакевич (скрипка). Велике враження викликав спів обох солістів у дуетах „Коли розлучаються двоє" і „Де ти бродиш, моя доле".

Мистецьку частину закінчила п'ятьма піснями Капеля Бандуристок під мистецьким керівництвом маестра П. Потапенка. В одній пісні виступив ще раз соліст Ярема Цісарук.

Глибоко зворушений Ювілят щиро вітав усіх присутніх і дякував їм за незабутній вечір, за привітання і побажання.

Обидва Владики — Константин і Іннокентій — члени Почесного комітету — що були перешкоджені й не могли взяти участи у святкуваннях, прислали привіти; надійшов привіт також від голови Проводу ОУНр Я. Стецька. Відспіванням „Многоліття" й молитвою о. протопресвітера Н. Столярчука закінчено вечір, після чого ще довго гомоніли з Ювілятом гості, дістаючи на пам'ятку його автограф на каталозі.

Діловий комітет зробив дійсно добре діло, гідно вшанувавши нашого визначного мистця. На вирізнення заслужив також представник Українського Культурного Центру Богдан Несторович, що підготовив каталог і виставку.

Маестро Дмитренко все своє життя був передовим трудівником на полі українського культурного життя, він своєю організаторською ініціятивою і своєю творчістю поривав і вів за собою своє довкілля на вершини мистецтва, на вершини духа. За це ось віддано йому шану і признання у рідній громаді.

Микола Климишин